

Ensarullah Yayınları

www.ahmedelhasan.wordpress.com

www.yamaani.co

MÜTEŞABİHAT

Cilt I

Yazan: Ahmed el Hasan

İmam Mehdi a.s'ın Elçisi ve Vasisi

Bu kitap, İngilizce'den Türkçeye çevrilmiştir. Kitabın orijinali Arapça olduğundan, olabilecek sorunlar tercümanın hatasıdır. Ve bundan dolayı özür dileriz.

ÖNSÖZ

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla;

Vahid, Samed ve herşeye sonsuz sığınak olan, ne doğmuş, ne de doğrulmuş olan ve hiçbir eşi benzeri olmayan, Allah'a hamd olsun.

Mahlukatı yaratan, onlara elçiler gönderen, niyetinde ihlaslı olanlar ve hakkı bilmede cihad edenler tarafından tanınan semavi kitaplardaki ilmi, onların üzerine hüccet yapan, Allah'a hamd olsun.

Kitabın ilmmini, o temizlemiş olanlara, münhasır/özel yapan ve onların mertebesini gaspedenlere cehennem ateşini hazırlayıp, onları aşağılanmış ve rezil edilmiş bir vaziyette cehenneme sokacak olan Allah'a hamd olsun.

Muhammed ve onun zürriyetini, O'nun memnuniyeti için bize bir yol yapan ve onların dışında, hiçbirini, hayatta kalma yolu yapmamış olan Allah'a hamd olsun.

Onların biatını, hiçbir kötü amelin zarar veremeyeceği, bir iyi amel yapan ve onları inkar edenleri, hiçbir iyi amelin işe yaramayacağı, bir kötü amel yapan, Allah'a hamd olsun.

Onları Kitap'ın tevili yapan, onlarsız Kitap'ı, kapısı olmayan kilitli bir kutu yapan Allah'a hamd olsun. Onlardır, Kuran'ın terazisi ve tevili. Onlardır, Peygamber'in ve onun çağrısının Elçileri. Onlardır, mahlukatın sığınağı, karanlıktaki güneş ve savaş alanının aslanları. Her kim onlardan yüz çevirirse, terazisi hafif gelenlerden olacaktır.

Ya Rab, ne zaman güneş yükselse ve ne zaman batsa, ne zaman rüzgar ılık çalsa ya da sussa, onlara salat et. Ya Rab, yeryüzündeki kum tanelerinin, yağmur damlalarının, yaprakların ve karada, denizde olan şeylerin çokluğunca, onlara salat et. Ya Rab, konuşan, konuşmayan, tüm mahlukatın nefes alış verişleri sayısınca onlara salat et. Onlara, sürekli olarak temizleyici olarak salat et ki, bu Sana başında ulaşsın ve hiç bitmesin. Bunu bizlerin üzerine, Seninle buluşacağımız günde, değerli bir nitelik yap ki, o gün, eğer Ehlibeyt as'a biat etmiş bir şekilde getirilmemiş ve onların haricinde, başka kimselere biat etmişlerse; ne para, ne çocuklar, bir fayda sağlamayacaktır. Ya Rab, tüm salatını önce onların dedesi olan Muhammed el Mustafa'ya yap ve ikinci olarak da onların üzerine yap. Merhametinle, bizleri kesinlikle onlardan ayırma. Zira Sen, Merhametlilerin en Merhametlisisin.

Allah svt buyurdu: *"Sana kitabı indiren O'dur. Onun (Kur'an) bir kısım âyetleri muhkemdir, ki bunlar kitabın esasıdır, diğerleri ise müteşâbihdir. Kalplerinde sapma meyli bulunanlar, fitne çıkarmak ve onu (kişisel arzularına göre) te'vil etmek için ondaki müteşâbihlerin peşine düşerler. Halbuki onun te'vilini ancak Allah bilir; bir de ilimde yüksek pâyeye erişenler. Derler ki: Ona inandık, hepsi rabbimiz katındandır. (Bu inceliği) yalnız akliselim sahipleri düşünüp anlar."* Ali İmran: 7

Ve Peygamber ve onun Ehlibeyti a.s, Kuran'ın müteşâbih ayetlerinin, sadece Resulullah saas ve onun neslinden olan İmamlar a.s tarafından bilindiğini, müteşâbih ayetlerin, onların haricinde, onların kapısı haricinde, başka kimse tarafından bilinmediğini, bildirmiştir.

Ebu Cafer a.s buyurdu: *"İlimde yüksek pâyeye erişenler (rasih) olanlar bizleriz. Ve biz, onun tevilini biliriz."* Vesail'uş-Şia cilt. 27 sayfa. 198

Ve Ebu Abdullah a.s buyurdu: *"İlimde derinleşmiş olanlar (rasih olanlar), Müminlerin Emiri a.s ve onun çocukları olan İmamlar'dır."* Vesail'uş-Şia cilt. 27 sayfa. 179

Ve Ebu Cafer a.s, Allah svt'nın kelamı ile ilgili şöyle buyurdu:

"{Halbuki onu Resûlullah'a ve aralarından yetki sahibi kimselere götürselerdi, içlerinden haberin mâna ve maksadını çıkarabilenler şüphesiz onu anarlardı}, Nisa:83 onlar, masum İmamlar'dır." Vesail'uş-Şia cilt. 27 sayfa. 200

Ve aynı şeyi bildiren daha bir sürü hadis vardır. Ve bu hadisler sayesinde açıklığa kavuşmuştur ki, müteşâbih olan ayetlerin meali, kıyamet gününe kadar, Muhammed saas'ın Vasileri olan İmamlar'a özel olan bir ilimdir. Onların haricinde kimse bu ilme sahip değildir, eğer, onlar as'dan almamışsa.

Esasen tüm Kuran, onlara (a.s) muhkemdir ve onlara hiçbir ayet müteşâbih değildir. Çünkü müteşâbih demek, belirsiz, muğlak olan demektir. Zira Kuran, Ehlibeyt a.s'a muğlak bir mesele değildir. Çünkü, Resulullah saas'den sonra, onlardır Kuran'ın tevilini.

Harval Bin Hamza, Ebu Abdullah a.s'ın şöyle dediğini aktarır:

"{O (Kur'an), bilgiye mazhar kılınmış olanların sıkıntıya düşmeden anlayabilecekleri apaçık âyetlerdir}, Ankebut:49, onlar, özellikle İmamlar'dır." Vesail'uş-Şia cilt. 27 sayfa. 180

Bu sebepten, Kuran'ın tüm ayetleri, İmamlar a.s'a açıktır ve onlara müteşâbih değildir. Bu sebepten de, Kuran, İmamlar as'a özel/münhasırdır. Çünkü, onların haricindeki kişiler, Kuran'ın hangi ayetlerinin müteşâbih olduğunu ya da tevilini bilemezler. Ve sahibi olmadığı bir şeyi de veremezsin.

Ve İmamlar a.s rivayetlerinde çok kereler bundan bahsetmiş ve Kuran'ın tevilini görüşe dayanarak yapmak hususunu ikaz etmişlerdir. Ayrıca demişlerdir ki, Allah'ın kelamı, insan kelamı gibi değildir. Bu sebepten, Allah'ın Kuran'daki kelamı, insanlar tarafından tahmin edilemez. Bu konu hakkında onlar a.s'dan bir hadis sunacağım:

El Mala bin Hanis, Ebu Abdullah a.s'tan nakleder: *"Şüphesiz, Kuran, insanlar için örnektir; bazıları bilip, bazıları bilmezken... Ve bu örnekler, Kuran'ı tevil edenlere, düzgün tevil edebilmeleri içindir. Bu kişiler bunu bilen ve buna inananlardır. Onların haricindekilere gelince, bu hususta oldukça kafaları karışmış ve kalplerinin yolundan da oldukça uzaktadırlar. Bu sebepten Resulullah saas şöyle buyurmuştur: {İnsanoğlunun kalbinden, Kuran'ın tevilinin uzak olması kadar başka birşey uzak değildir. Ve bu tevil, Allah'ın istediği kişiler dışında, diğer tüm mahlukata karışık gelmiştir}. Ve Allah böyle yapmıştır ki, insanlar, O'nun kapısına ve Yoluna, dikkat kesilsinler ki, böylece, O'na ibadet etsinler, O'nun Kitap Ehli'ne ve O'nun emri ile konuşanlara itaat etsinler. Ki böyle yaparak da; Kuran'dan ihtiyacı olan şeyleri almak için, kendi kendilerine değil, onlara başvursunlar; {Halbuki onu Resûlullah'a ve aralarından yetki sahibi kimselere götürselerdi, içlerinden haberin mâna ve maksadını çıkarabilenler şüphesiz onu anarlardı}. Ve bu kişiler haricinde, hiç kimse bu ilme vakıf değildir ve hiçbir zaman da vakıf olmayacaklardır. Ve bilirim ki, geri kalan mahlukatın, yetki sahibi kimseler olması doğru da olmayacaktı. Çünkü, eğer böyle olsaydı, Allah'ın buyrukları hakkında vaaz verecek herhangi bir takipçiye sahip olunmayacaktı. Bu sebepten, Allah svt, Vasileri özellikle takip edilecek kişiler yaptı. O yüzden, buna muvaffık ol inşallah. Ve kendi fikrine göre hiçbir zaman Kuran'ı tefsir/tevil etme. Çünkü insanlar, onun ilmine, diğer konularda oldukları gibi, ortak değillerdir. Onu, Allah'ın onlara açtığı kapı haricinde, tevil edemezler. O yüzden, bunu iyi anla inşallah. Ve meseleyi, doğru yerden iste. Ve o zaman bulursun inşallah." Vesail'uş-Şia cilt. 27 sayfa 190*

Ve İmamlar a.s, Kuran ile ilgili, ümmete farz olanı, neyi yapmak zorunda olduklarını, neyi de yapmamaları gerektiğini açıklamıştır.

Saad bin Tarif, Ebu Cafer a.s'ın, Amro bin Übeyd'e, *"{Kim gazabıma uğrarsa artık uçuruma yuvarlanmış demektir},20:81, ayeti hakkında ne dediğini aktarır: "İnsanlar, Kuran'ı, indiği şekli ile okumalıdır. Eğer tevilini isterlerse Ey Amro, o zaman hidayet bizedir ve bizledir." Vesail'uş-Şia cilt. 27 sayfa 202*

Ali a.s buyurdu: *"Allah'tan korkun ve bilmediğiniz şeylerle insanlara vaaz vermeyin" ve soruldu ki; "O zaman, Kuran'daki ayetler hakkında ne yapmamız gerek?" O a.s şöyle cevapladı: "Muhammed'in Ehlibeyt'inden ilim sahibi olanlara soracaksınız" Vesail'uş-Şia cilt. 27 sayfa 186*

Ve Ebu Basir, Ebu Abdullah a.s'ın şöyle dediğini rivayet eder: *"Her kim Kuran'ı kendi fikrine göre tefsir ederse, eğer tefsiri doğruysa, sevap kazanmaz ve eğer yanlışsa, semadan daha bile uzağa hareket eder." Vesail'uş-Şia cilt. 27 sayfa 149*

Ayrıca fark etmekteyiz ki, İmamlar a.s, örneğin Ebu Hanife gibi; insanlara vaaz veren ve Kuran'ı kendi fikirlerine göre tefsir eden kişilerin, aleyhinde konuşmuşlardır.

İmam Ebu Abdullah saas'in bir ashabı şöyle dedi: *"Ben, Ebu Abdullah ile beraberdim ve genç bir çocuk gelip, o a.s'a bir mesele hakkında soru sordu. Ve Ebu Abdullah a.s da, çocuğu cevapladı. Kufe'ye gittiğimde, aynı çocuğun, Ebu Hanife'ye de aynı meseleyi sorduğunu ve Ebu Hanife'nin de, Ebu Abdullah a.s'dan farklı bir cevap ile yanıtladığını gördüm. Bunu görünce şöyle dedim: "Yazıklar olsun sana Ebu Hanife! Geçen sene ben hacdayken, Ebu Abdullah as'a gittim ve orada aynı çocuğun, aynı soruyu, Ebu Abdullah as'a sorduğuna tanıklık ettim. Ve bunun cevabı, senin söylediğinden farklıydı." Ebu Hanife şöyle dedi: "Cafer bin Muhammed (Ebu Abdullah) ne bilir? Ben ondan daha çok ilim sahibiyim. Cafer bin Muhammed kitap adamıdır, ben ise ulemalarla buluşup, onlarla konuşurum." Bundan sonra, kendi kendime dedim ki, bu sene de hacca gitmem gerek, hatta emekleyerek dahi olsa! Ve hacca gittim. Ebu Abdullah a.s'ı görünce, ona olanları anlattım. O a.s da güldü ve dedi ki: "Allah'ın laneti onun üzerine olsun. Fakat, benim için kitap adamıdır demiş, bak işte orada dürüsttür. İbrahim, Musa a.s'ın kitaplarını okumuşumdur." Ben dedim ki: "Ebu Hanife nasıl bu kitapları iktisap etsin ki?" O sırada, Ebu Abdullah as'ın bazı ashabı oradayken, bir kişi kapıya vuruyordu. Ashabından genç olanından kapıya vuranın kim olduğuna bakmasını istedi. Gelen, Ebu Hanife idi. Ebu Abdullah a.s; içeri alın, dedi. Ebu Hanife içeri girdi ve Ebu Abdullah a.s'a selam Verdi ve şöyle dedi: "Oturmama izin verir misin?". Ebu Abdullah a.s, ashabı ile konuşmaya devam etti ve Ebu Hanife'yi cevaplamak için dönmedi. Ebu Hanife, ikinci ve üçüncü kez tekrar sordu. Ebu Abdullah a.s onu hala cevaplamadı. Böylece, Ebu Hanife, Ebu Abdullah a.s'ın izni olmadan oturdu. İmam a.s, Ebu Hanife'nin oturduğunu anlayınca, ona dönüp, Ebu Hanife nerede dedi. Ebu Hanife: Ben buradayım, Allah size kolaylıklar versin, dedi. İmam a.s da; Sen, Irak halkının alimi misin? Ebu Hanife; evet, dedi. Ebu Abdullah a.s: Neyle onlara vaaz veriyorsun, diye sordu. Ebu Hanife de; Allah'ın Kitabı ve Resulullah'ın sünneti ile, dedi. Ebu Abdullah şöyle buyurdu: "Ey Ebu Hanife, Allah'ın Kitabı'nı, bilinmesi gereken şekilde mi biliyorsun? Yürürlükten kaldıranı ve yürürlükten kaldırılmış olanı bilir misin?" Ebu Hanife, evet, dedi. Ebu Abdullah a.s şöyle buyurdu: "Ebu Hanife, bu ilme sahip olduğunu söyledin. Yazıklar olsun sana! Zira, Allah svt, bu ilmi, üzerlerine Kitap inen, Kitap Ehli kişilerin haricinde kimseye vermemiştir. Yazıklar olsun sana ki, onlar, bu kişiler özellikle, bizim Peygamberimizin zürriyetinden olan kişilerdir. Allah svt, Kitabı'ndan sana bir tane kelime bile miras bırakmamıştır. Eğer dediğin gibiyisen, ki, değilsin, Allah svt'nun şu kelamını izah et bana; {Oralarda gece gündüz güvenlik içinde dolaşın},34:18 bu dünyada nerededir?' Bence Mekke ile Medine arasındadır. Ebu Abdullah as da ashabına döner ve der; 'Mekke ile Medine arasında insanların saldırıya uğradığını biliyor musunuz? Paraları çalındı, güvenliklerini garanti edemediler ve öldürüldüler?' Ashabı, evet, dedi. Ebu Hanife sessiz kaldı. İmam a.s; Ey Ebu Hanife, Allah svt'nun şu kelamını bana izah et; {Oraya kim girerse, güven içinde olur.}, 3:97 bu, dünyada, nerededir?' Ebu Hanife, 'Kabe' der. İmam a.s, 'Kabe'de, Haccac bin Yusuf, İbn El Zübeyir'e karşı mancınık attığında ve onu öldürdüğünde, Zübeyir, orada güvende miydi?' Ebu Hanife sessiz kaldı. Sonra İmam a.s; 'Ey Ebu Hanife, sana, Allah'ın Kitabı'nda, ya da Sünneti'nde olmayan bir mesele bildirilirse, ne yaparsın?' Ebu Hanife; Allah sana kolaylıklar versin. Kıyas yapar ve kendi fikrim ile amel ederim. İmam a.s buyurdu; 'Ey Ebu Hanife, Vay senin haline! Allah'ın emirleri karşısında kıyasa başvuran ilk kimse lanetli şeytan idi. O, Allah svt'ya kıyas yaptı ve şöyle dedi: "Ben ondan daha iyiyim. Beni ateşten yarattın, onu ise balçuktan'. Ebu Hanife, sessiz kaldı. Sonra, İmam a.s şöyle dedi: 'Ey Ebu Hanife, hangisi daha necistir? İdrar mı yoksa meni mi?' Ebu Hanife, "İdrar" cevabını verdi. İmam Sadık*

a.s: "Öyleyse neden Allah Teala idrarda abdest almayı emrediyor, ama menide gusletmeyi?" Ebu Hanife, sessiz kaldı. İmam a.s; 'Ey Ebu Hanifa, "Acaba namaz mı daha önemlidir, yoksa oruç mu?" Ebu Hanife, namaz, der. İmam Sadık: "O halde neden hayız gören kadına orucun kazası farzdır da namazın kazası farz değildir?" Ebu Hanife, sessiz kaldı" Bihar'ül Envar c.2 s.292

Zeyid bin El-Şahham, Kuteda'nın Ebu Cafer a.s ile olan görüşmesini aktarır:

"Kuteda, sen Basra halkının fakihisi misin?" Kuteda cevap verir, "Öyle söylüyorlar." Ebu Cafer a.s, "Kuran'ı tefsir ettiğini duydum." Kuteda, "Evet," Ebu Cafer a.s, "Yazıklar olsun sana Ey Kuteda! Eğer Kuran'ı kendine göre tefsir ettiysen, sen ve yanındakiler helak olacak, kendi elleriyle hem de. Eğer Kuran'l, ilmi birinden alarak tefsir ettiysen, o zaman, sen ve diğerleri, kendi elleri yüzünden helak olacak. Yazıklar olsun sana Kuteda! Kuran'ı bilen kişiler, Kuran'ın kendileriyle konuştuklarıdır."

Vesail'uş-Şia cilt. 27 sayfa 185

Ve bu kıssa ve hadislerden yakıyn ederiz ki, hiç kimse ne insanlara vaaz verebilir, ne de Kuran'ı; muhkem ayetlerden, müteşabih olanları ve fesh edeni de, fesh edilmişten ayırabilenlerin haricinde, kendi fikrine göre tefsir edebilir. Ve yakıyn ederiz ki, bu ilim, kıyamete kadar Resulullah saas'in Halifeleri olan İmamlar ve Mehdiler as'ın yani, masumların zürriyetine özeldir. Ve, müteşabihat ilmini, masumlara (as) özgüleştirmenin arkasında yatan hikmet ise; masumun farkına varmak, onu tanımak ve ona uymak ihtiyacıdır. Zira, Kuran'ı bilmek/anlamak için, masum a.s haricinde girilecek başka bir kapı yoktur. Bu sebepten, gerçek İmamet, meşru olarak, herhangi biri tarafından, iddia edilemez. Çünkü, her kim böyle yaparsa, kendisini denizin çarpışan dalgaları arasında bulur. Ve Kur'an yorumlanması konusunda sahip olunan çelişki ve kafa karışıklığı, bayraktaki yangın gibi, kalpleri olup, bununla farkedene, çok açık olacaktır. Müminlerin Emiri a.s, müteşabih ayetler hakkında soran bir kafirle olan münazarasında, şöyle demiştir:

"...Ve Allah, ilim için buna özel insanlar yaptı. Ve şu kelimeleri ile insanlara onlara itaat etmeyi farz kıldı, {Allah'a itaat edin. Peygamber'e itaat edin ve sizden olan ulu'l-emre (idarecilere) de}, 4:59, {Allah'a karşı gelmekten sakının ve doğrularla beraber olun}, 9:119, {Oysa onun gerçek manasını ancak Allah ve İlimde derinleşmiş olanlar bilir}, 3:7, {Evlere kapılarından girin} 2:189. Ve evler de, Peygamberler'in ilim koyduğu, ilim evidir. Kapısı, Peygamberler'in Vasileri'dir. Bu yüzden, Vasilere biat edilmeden yapılan iyi ameller ve onların fıkhından, şeriatından, sünnetinde gayri farklı bir fıkıh, şeria, sünnet ile yapılmış, iyi ameller, kabul edilmeyecektir. Bu amellerin sahibi, kafirlerdir, hatta görünüşte mümin olsalar bile. Allah svt, kelamını 3'e bölmüştür. Böylece, Allah svt, cahiller ve ilim sahibi olanlar için bir bölüm yapmış, Kendisi ve kalbi İslam'a açık olan berrak bir akla, nitelikli hisse ve doğruyu yanlıştan ayırt etme kabiliyetine sahip olan kişiler haricinde, kimse tarafından bilinmeyecek de, başka bir bölüm yapmıştır. Ve, Allah; melekleri ve ilimde derinleşmiş olanlar haricinde; kimse tarafından bilinmeyecek, başka bir bölüm yapmıştır. Ve O svt, bunu böyle yapmıştır ki, Allah'ın lütufta bulunduğu kimseler hariç, Resulullah saas'in mirasına el koyan, batıl ehli insanlar tarafından, Kitabın İlmi iddia edilemesin. Ve ayrıca Allah svt bunu, diğerleri üzerine

otorite verilen bu kişileri, takip etme gerekliliği için, böyle yapmıştır. Sonra onlar, bu kişilere itaat etmede kibirli oldular.” Vesail'uş-Şia cilt. 27 sayfa 194

Aktarılmıştır ki, her dönemde Kuran'ın tefsiri olmuştur. Ve bu tefsiri, Allah svt tarafından atanan masum İmam dışında kimse bilemez.

Isak Bin Ammar, Ebu Abdullah'ın şöyle dediğini aktarır, *“Kuran'ın yorumu/tercümesi/tefsiri vardır. Bazısı çoktan gerçekleşmiştir, bazısı da henüz gerçekleşmemiştir. Bu sebepten, eğer yorum/tefsir, İmamlar'dan birinin zamanında gerçekleşmişse, o zaman, o zamanın İmam'ı, Kuran'ın bu tefsirini bilir.”* Vesail'uş-Şia cilt. 27 sayfa 196

Önceki hadislerden görüldüğü üzere aşikar olmuştur ki, Mehdi a.s'ın zuhur zamanında Kuran'ın tefsiri, sadece Mehdi a.s tarafından ya da Mehdi'nin (a.s) direkt görüşüp, ilmi öğrettiği kişi tarafından bilinir. Bu sebepten, biliriz ki, Mehdi a.s ya da iletişimde olduğu kişi, açık delillerle tanınacaktır. Bu deliller de, alimlere karşı, onlara (a.s) özel olan bu ilim ile, babalarının, İmametleri'ni kanıtladıkları yol ile aynı yol olan; Kuran'ın müteşabih ve muhkem ayetlerinin ilmine sahip olmalarıdır. Bu sebepten, insanlar bu çağrıya karşıdır ve her kim, alim olduğunu iddia ediyorsa, bu kutsal ilme ilişkin olarak, Ahmed el Hasan a.s'ı tartışmak zorundadır. Eğer böyle yapmada ya da ona cevap vermede başarısız olurlarsa, o zaman Seyyid Ahmed el Hasan a.s'ın doğruluğu kanıtlanmış demektir. O zaman kanıtlanmış olacaktır ki, o, İmam Mehdi a.s'ın Elçisi ve Vasisi'dir. Çünkü, bu ilim, hadislerde de geçtiği gibi, sadece Resulullah saas'in Vasileri tarafından taşınır. Ve Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. Allah'ın selamı ve salatı, Muhammed, Ehlibeyt'i, İmamlar ve Mehdiler üzerine olsun.

Şeyh Nazım el Okili

1429 Hicri

TEŐEKKÜR

Babama, efendime ve atam M¼minlerin Emiri Ali a.s'a,

Sana ey Sevgili,

Hakları ihlal edilmiş mazlum olan Sana,

İlmini taşıyacak kimseyi bulamayan Sana,

"İlim nasıl ölür? İlmin insanları ölünce ölür" diyen Sana,

"Eğer sözlerimi anlayan insanlar olsaydı, İncilleri ile, İncil Ehli'ne vaaz verirdim. Ve Tevrat Ehli'ne de, Tevratlar'ı ile. Ve Kuran Ehli'ne de, Kuranlar'ı ile" diyen Sana,

Sana, Bu değersiz emtiayı adıyorum. Bize ihsan et ve sadakandan ver. Zira, sen, sadaka verenleri seversin.

Seyyid Ahmed El-Hasan

İmam Mehdi a.s'ın Vasisi ve Elçisi (Allah yeryüzünde onu güçlendirsin)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla;

Hamd, Alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Hükümrânlık sahibi, göklere ve yıldızlara yön veren, rüzgarları istihdam eden, günün ağarmasını sağlayan, Hüküm Sahibi, Alemlerin Rabbi. Hamdolsun Allah'a! O'nun korkusundan Cennet ve alemler titrer ve yeryüzü ve onun sakinleri sallanır. Ve okyanuslar ve sularında yüzen dalgaları.

Allah'ım! Muhammed ve Ehlîbeyt'ine rahmet et; onlar derin girdaplarda yüzen (hidayet ve irfan) gemileridirler; o gemilere binen kurtulur, binmeyen ise boğulur. Onlardan öne geçen (hidayet çizgisinden) dışarıya çıkar; onlardan geriye kalanın (amelleri) yok olur. Onlardan ayrılmayan ise, onlara kavuşur.

Soru 1: "Allah'ı Allah'la tanıyın" ne demektir? (1)

Cevap 1:

Yani; Allah svt yaratılmışlarla tanınır, bu da, İmam Mehdi as'dır. Çünkü, İmam Mehdi, Allah'ın salatı onun üzerine olsun, yaratılmışlarda bulunan, Allah'ın zuhuru ve tecellisidir. Yani yaratılmışlarda, İlah'ın, kemal sıfatlarını kapsayan, tecelli ve zuhur bulunmaktadır.

Başka bir deyişle: Allah'ın isimleri yaratılmışlarda zuhur ve tecelli eder. Ve, İmam Mehdi as, Allah'ın salatı üzerine olsun, Allah'ın yüzüdür ve Allah yaratılmışlarla onunla yüzleşir. Ve, her kim, Allah'ı bilmek istiyorsa, muhakkak, İmam Mehdi as'ı bilmelidir. (2)

1. Bu soru, İmam Ali as'ın hadisinden kaynaklanıyor çünkü, Emir-ül Müminin şöyle buyurdu: "Allah'ı Allah'la tanıyın, Resul'u da risaletle tanıyın. Ul'ul Emri de, emri bil maruf, adalet ve ihsanla" (Usul El Kafi 1.Cilt-Şeyh Saduk, El Tevhid, S. 285-286)

2. Ehlîbeyt'ten (as) El Camia Ziyaretinde şöyle nakledilmiştir: "Kim Allah'ı istiyorsa, sizden başlar, sizlerin sayenizde yalan ortaya çıkar ve) / Bureid El İcli dedi ki, Eba Cafer as'ın şöyle buyurduğunu duydum ki: "Bizim sayemizde Allah'a ibadet edilir ve bizim sayemizde Allah bilinir ve bizim sayemizde Allah Tebareke ve Teala'ya Tevhid edilir ve Muhammed, Allah'ı Tebareke ve Teala'nın perdesidir." (El Kafi, Cilt: 1, S. 145).

Soru 2: İbrahim a.s, neden sadece yıldız, ay ve güneşi gördü?

Cevap 2: Güneş Resulullah saas'dir. Ay, İmam Ali (1) a.s'dır. Ve yıldız da, İmam Mehdi (2) a.s'dır. Güneş, ay ve yıldız, Melekûtta, Allah'ın hilkatte tecellileriydi. Bu nedenle, onlar, İbrahim a.s'a benzer olarak gösterildi ve herbiri birey olarak, kendi kapasitelerince, Allah'ın tecellileridir. Muhammed, Ali ve El Kaim a.s, özellikle, Allah'ın bu dünyada, hilkatte, tam tecellileridirler. Böyle olmasının sebebi, (Muhammed, Ali ve El Kaim as), sadece gönderilmişlerdir diye değildir. Aynı zamanda, onlar, gönderenlerdir. Çünkü, Muhammed "apaçık bir fetih"e, sahip kişidir.

Ve Muhammed, aynı zamanda, o kişidir ki, iğnenin deliği kadar, Allah, onun için birşeyler açmış ve ona, İlahi perdeden bir kısmı aşikar etmiştir. Ve böylece, o, Rabbinin büyük ayetlerini (işaretlerini) (3) görmüştür. Ve o saas, ilmin şehridir (4). Ve bu ilmin şehri, ilahi mükemmelliklerin veya İlahi Zatın mazharıdır.

Ali'ye (a.s) gelince, o şehrin kapısı ve onun (şehrin) bir parçası olduğu için; şehirden çıkan/akan herşey, ondan (kapısından=Ali'den) geçmektedir. Dolayısıyla, Muhammed saas, Allah'ın svt tecellisidir ve hilkatteki Allah'ın, adıdır. Ve Ali ise, Allah'ın svt hakikati/özü/zatı ile dokunulmuştur (5). Böylece, Muhammed yok olduğunda; Vahid ve Kahhar olan Allah svt'nin haricinde, geriye hiçbirşey kalmadığı o anlarda; Allah'ın mahlukattaki tecellisi; Ali a.s ve onunla birlikte, Fatima s.a olmaktadır. Ve Fatima s.a, ayın iç kısmı ve güneşin dış kısmı olması nedeniyle, eşsizdir. Zira, Ali a.s da, bu sebepten, şöyle buyurmuştur:

"Eğer perde benim için kaldırılsaydı dahi, yakînim artmazdı" İbn Şehri Aşub'un "Menakib" adlı kitabı c.1, s.317

Kaim a.s'a gelince, o a.s yaşadığı müddetçe; şehadetinden önce ve kendi hayatı döneminde; ibadetiyle ve kâmil keyfiyetleri ve ihlasıyla, Allah isminin, tecellisidir. Onun a.s namazı ve dindarlığı, namazıyla uyuşmaktadır. Sanki, onun a.s Allah svt'ya olan ibadeti, hiç azalmamaktadır. Çünkü o, Küçük Hesap Günü ve Kuran-ı Kerim'de Bilinen Gün olarak geçen, Din Günü, tahtta oturandır. Ve aynı zamanda o a.s, Allah svt adına, o gün (Din Günü), milletler arasında yöneticidir. Bu nedenle, o a.s, İlahi Zat'ı, hilkatte yansıtan ayna olmalıdır ki, hilkatte yönetici, Allah svt olmuş olsun. Çünkü, İmam a.s'ın kelamı, Allah'ın svt kelimidir. Ve onun a.s kararı (yargısı), Allah'ın svt kararıdır (yargısıdır). Ve İmam'ın a.s yönetimi, Allah'ın svt yönetimidir. Çünkü, Allah'ın svt kelamı olan, Fatiha Suresi'ndeki; *"Din Gününün Kralı/Sahibi"* yerine getirilmiş olmaktadır. Ve o gün, İmam a.s; Allah'ın svt gözü, konuşan dili ve Allah'ın svt elidir (6).

1.Ebu Basir, Ebu Abdullah a.s'a, Allah'ın kelamı, "Güneş ve onun aydınlığına"yı sorar. Ebu Abdullah a.s şöyle buyurur: "Güneş, Muhammed saas'dır. Ve Allah svt, insanlara dini, onunla açıklamıştır." Ben de dedim ki (Ebu Basir); "Onu izlediğinde aya". O a.s: "Bu da, Müminlerin Emiri a.s'dır". Sonra ben dedim ki; "Onu (güneşi) ortaya çıkardığında gündüze". İmam a.s: "Fatima sa'in zürriyetinden olan İmam'dır. Resulullah saas'e sorar ve böylece o da, ona kim sormuşsa açıklar. Ve Allah svt ondan bahsetmiş ve demiştir ki; "Onu (güneşi) ortaya çıkardığında gündüze". Ebu Basir der: "Onu bürüdüğünde geceye". İmam a.s: "Onlar, Muhammed'in Ehlibeyt'i olmadan meseleyi haksızca ele geçiren

zalim imamlardır. Onlar, Resulullah saas'ın Ehlibeyt'ine atanan velayeti gasp etmişlerdir. Böyle yaparak da, Muhammed saas'ın dinini, zulüm ve zorbalığa bürümüşlerdir. Gecenin karanlığı, gündüzün ışığını örter..." Bihar'ül Envar c.24 syf.70. Ayrıca, İbn Abbas, Resulullah saas'ın şöyle dediğini aktarır: "Benim aranızdaki benzerim güneştir. Ve Ali'nin benzeri de, aydır. Bu yüzden, eğer güneş olmazsa, hidayeti aydan alın." Bihar'ül Envar c.24, syf.76.

2. Eğer İmam Mehdi a.s, Resulullah saas, İmam Ali a.s, Fatima el Zehra a.s, Hasan ve Hüseyin a.s ile eşleşseydi, o zaman kendisi aydın bir şekilde parlayan yıldız olurdu... İmam Sadık a.s babalarından,... Müminlerin Emiri a.s'dan aktarır: "Resulullah saas buyurdu: Semaya yükseldiğim zaman, Rabbim bana ilham etti..."; "...sonra O svt dedi ki, kafanı kaldır. Ben de kafamı kaldırdım ve Ali, Fatima, Hasan, Hüseyin, Ali bin Hüseyin, Muhammed bin Ali, Cafer bin Muhammed, Musa bin Cafer, Ali bin Musa, Muhammed bin Ali ve Ali bin Muhammed, Hasan bin Ali, Muhammed ibn Hasan el Kaim'i gördüm. Ve Kaim, onların ortasında, aydınlık bir şekilde parlayan yıldız gibiydi. Dedim ki, Allah'ım, bunlar kimdir? O svt: "Bunlar, İmamlar'dır. Ve bu, Kaim'dir. Benim yaptığım helali, helal, haramı da haram yapar. Düşmanlarımdan onunla intikam alacağım. Esasen o, benim destekçilerime, rahatlıktır. Ve, senin takipçilerinin kalplerini, tağutların, kafirlerin, hainlerin zulmünden iyileştirecek olan, odur..." Kemal'ud Din ve Temam'un Nimet syf.252.

3. İmam Sadık a.s'dan naklen Mıraç hadisinde, "...o (Muhammed saas), iğnenin deliğinden bakar gibi, Allah'ın svt, onun için irade ettiği genişlikten olan nuru gördü. Allah svt dedi, "Ya Muhammed saas". O saas dedi, "Lebbeyk benim Rabbim (ben sana uyuyorum, itaat ediyorum), O svt dedi...." El-Kafi cilt 1. Syf. 443

4. Resulullah'tan saas naklen, meşhur bir hadiste, "Ben İlmin Şehriyim ve Ali onun kapısıdır".

5. Bu açıklama, Resulullah'ın svt, Müminlerin Emiri a.s hakkında söylediğini anlatmaktadır: "Ali'ye hakaret etmeyin çünkü o, Allah'ın svt Zatıyla destekleniyor" El-Gadir Şeyh El Amini cilt 10 syf 213

6. İmam Sadık a.s, uzun bir hadiste, Mufaddal bin Ömer vasıtasıyla şöyle buyurmuştur: "... Ya Mufaddal, Kaim a.s, sırtını Kabe'ye dayayacaktır ve elini çıkaracaktır ve kusursuz olarak bembeyaz gözükecektir. O a.s sonra diyecektir, "Bu Allah'ın svt elidir. Bu Allah'tandır ve Allah'ın svt emrindedir" Sonra bu ayeti okuyacaktır; (Şüphesiz, sana biat edenler, Allah'a svt ediyorlar. Allah'ın svt eli, onların üzerindedir. Her kim kendi ahdini bozarsa, yalnızca kendisine zarar vermiş olacaktır) Kuran-ı Kerim 48:10" Bihar'ül Envar cilt 53 syf 8

Soru 3:

A) İblis'in, Adem a.s'a secde etmeyi reddedişinden dolayı cennetten kovulduğunu biliriz. Peki o zaman nasıl oldu da, iblis, cennete girebildi ve Adem'e fısıldayabildi ve onun yasaklanmış ağaçtan yemesini sağladı? İblis'in Adem'e olan sözü gösterir ki, iblis, Adem a.s ile cennetteydi. Çünkü ağaca, "bu" zamirini kullanarak, işaret etmiştir. Ki bu da gösterir ki, ağaçtan uzakta değildi.

B) Adem'in ağaçtan yediği hangi ağaçtı?

C) Adem ile Havva'nın çıplaklığı, kıyafetsiz oluşları mıydı? Ve sonra da, ağaçtan yediler ve çıplak oluşlarını farkedip, cennet yaprakları ile kendilerini örttüler?

Cevap 3:

Bu soruları cevaplamak için, giriş bölümü yapmak gerekir: Esasen Adem a.s, çamurdan yaratıldı. Bunun anlamı, yani yeryüzünden yaratıldı, demektir. Aslında, sadece yeryüzünde kalmadı. Esasen, en düşük semanın en yüksek noktasına yükseldi (yani, ilk semaya yükseldi). Ya da diyebiliriz ki, ikinci semanın kapısına yükseldi. Ve bu da, cennettir ya da, Ehlibeyt a.s'ın rivayetindeki gibi tanımlanabilir:

*"O, cennetin kapısına yerleştirilmişti (yani Cennetin Krallığı), melekler üstlerine basıyordu"
Peygamberler'in Hikayeleri, Nimetullah el Cezairi s.55*

Ve, Adem'in çamurunun yükselişi, talep eder ki, çamuru, Rabbi'nin nuru ile parlansın ve güzel olsun. Ayrıca, Allah svt, Adem'e ruh üflediğinde, ilk defa bedeni, materyalistik fiziksel cennetin keyfini sürerekten, hoş/güzel oldu. Ve bu cennette, Adem a.s'ın bedeninden necasetin çıkmasını talep edecek, hiç zulmet yoktu.

Adem'in (a.s) ruhuna gelince, cennetin krallığının (1), ya da cennetin krallıklarının keyfini sürüyordu. Zira, cennetin krallığı bir sürüdür:

{İçinden ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele} Bakara: 25

Ve fiziksel cennet ve cennetin krallığı, Rahman Suresi'nde geçmektedir: *{Rabbinin huzurunda (hesap vermek üzere) duracağından korkan kimseye iki cennet vardır. İki cennet de (ağaçlar, meyveler, rengarenk bitkiler gibi) çeşit çeşit güzelliklerle bezenmiştir}* Rahman: 46,48

Ve ayrıca; *{Bu iki cennetten başka iki cennet daha vardır... O iki cennet koyu yeşil renktedir}*
Rahman: 62,64

Yükselme, tezahürün (görünüşün) yükselmesidir, yerin (lokasyonun) yükselmesi değil (2). Ayrıca, Adem a.s, bizim içinde yaşadığımız bu fiziksel dünyada na-mevcut değildi. Esasen mevcuttu ve eğer bu fiziksel dünyada na-mevcut olsaydı, ölmüş olurdu.

Ayrıca, Adem a.s, başlangıçta, bu dünyada, hoş bir bedenle yaşadı. Fakat sonra, Rabbi'ne asi olduktan sonra, yükseldiği yerden, yeryüzüne ağır/yoğun/geçirimsiz döndü.

B) Adem a.s'ın ağaçtan yediği şey; buğday, elma, hurma, incir vb idi. Ve ağaç da, Muhammed saas'in zürriyetinin ilminin ağacıdır (3). Ayrıca, bu meyveler yukarı alemlerde, ilmi sembolize eder. Ve bu mübarek ağaç, Kuran'da ilim, özellikle Muhammed saas ve Muhammed saas'in Ehlibeyt'ine (a.s) sağlanmış olarak geçmiştir.

C) Allah svt buyurdu: *{Takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) elbisesi var ya, işte o daha hayırlıdır}* Araf:26.

Adem ve Havva'dan alınan elbise, takva elbisesiydi. Zira, önceden yaşadıkları yukarı alemlerde çıplaklık, takva ile örtülüyordu. Çünkü, takva, o alemlerde insan bedenini örten bir elbise halindeydi.

Yani, Adem a.s ve Havva a.s, o mübarek ağaçtan (Allah svt'nin izni dışında, Muhammed saas'in Ailesi'nin ilim ağacından yenilirse, o kişiye gazap olan ağaç) yiyerek asi olduklarında, takva elbiselerini kaybettiler. Böylece, çıplaklık, onlara gözüktü oldu.

Kendilerini örttükleri cennet yapraklarına gelince, onlar, dindir. Yukarı alemlerde yeşil yapraklar, dini temsil ederler. Ve, Adem (a.s) ile Havva'nın (a.s) kendilerini örttükleri o yapraklar; arşın ayağında yazılı olup, Adem a.s tarafından okunan, ehl-i kisâ (4) isimlerinin (a.s) hakkı için; Allah'tan tövbe/pişmanlık ve bağışlanma istemek, demektir.

A) İblis (İa)'in kovulduğu cennet, cennetin krallığı idi. Ve ayrıca, bu dünyanın cennetiydi. Ancak, Adem a.s, tüm dünyevi yerlerde vardı. Bu sebepten, iblis la'in fısıltıları, bu dünyanın cennetinin altındaki, dünyevi alemde olan, Adem'e doğruydu. (5)

Sanki huzurundaymış gibi (Allah ona lanet etsin), ağacı işaret etmesine gelince, bu çünkü, yeryüzündeki ağaçların meyvelerinin, Muhammed saas'in Ehlibeyt'inin İlminin, ancak bir görünüm ve tezahürü olmasındandır.

Yani, elma, buğday ve incir vb; Muhammed'in Ailesi'nin İlmi'nin rahmetidir. Onlardan a.s rivayet edilen dua'daki gibi: "Onlarla (onların tarafından) rızık verilir." (6)

1. Bu sürpriz bir durum değildir. Zira, Ali bin Ebu Talib a.s'ın bedeni, insanlara yakın ve bu fiziksel dünyadayken, ruhu da cennettedir. Ve bu, şehit edilmesinden önceki şu hutbesinde açıktır: "Ben size komşuydum; bedenim, birkaç günceğiz"

komşuluk etti sizinle; pek yakında da benden size, cansız bir beden kalacak ancak. Hareketten sonra sâkin olup kalakalmış; sözler söyledikten sonra susup gitmiş. Benim şu cansız kalan bedenim, yumulmuş gözlerim, hareket edemez âzâm size öğüt verecek.” Nehcül Belağa, hutbe no:149, Yaralandıktan sonraki sözleri

2. Kavsi uruc (yükseleş), bir objenin, bulunduğu yerdeki varoluşundan sonra, o yerden hareket etmesidir. Ve tecelli, yansımış olan gerçek, yansımalarını değiştirmeyen olan, gerçeğin görünüşüdür. Ve yansımalarını değiştirmeyen, aynı şekilde kalır ve olduğu gibi görünür. Bu konuya, daha sonra, daha fazla açıklama getirilenecektir.

3. İmam Hassan El-Askari a.s. {Ve bu ağaca yaklaşmayın} ayeti hakkındaki tefsirinde şöyle der, “Bu, İlmin ağacıdır ve özellikle, Muhammed ve Ehlibeyt’i içindir, başka kimse için değil. Allah’ın emriyle, onlar haricinde kimse, o ağaçtan alamaz. Şüphesiz, bu ağaç, Resulullah saas, Ali, Fatima, Hasan ve Hüseyin a.s.’ın yediği ağaçtır, yetimleri, farkirleri ve mahkumları doyurduktan sonra.. Öyle ki, artık hiçbir açlık, susuzluk, yorgunluk ve bitkinlik hissetmeyinceye kadar. Ve bu ağaç, cennetteki diğer ağaçlardan uzak mesafede bulunan bir ağaçtır. Cennetteki herbir ağaç, tek tip meyve taşır. Ancak bu ağaç ve cinsi; üzüm, zeytin, hurma ve meyvelerin diğer tüm çeşitlerini taşır...” Bihar’ül Envar c. 11, syf 189.

4. Mufaddal bin Ömer, Ebu Abdullah a.s.’ın şöyle buyurduğunu aktarır, “...Böylece, Allah svt, Adem ile eşini cennette ikamet ettirdiğinde, O svt onlara şöyle buyurdu, {Orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin, ama şu ağaca yaklaşmayın}, yani, buğday ağacından, {yoksa zalimlerden olursunuz}. Böylece onlar [Adem ile Havva], Muhammed, Ali, Fatima, Hasan, Hüseyin ve onlardan sonraki İmamlar a.s.’ın mertebesine baktı ve cennetteki en şerefli makama sahip olduklarını gördü ve dediler ki, ‘Ya Rab, bu kimin makamıdır?’ Allah svt, ‘Arşın bacağına doğru başını kaldırın, dedi. ‘Onlar başlarını kaldırdı ve şu isimlerin arşın sol bacağına, Allah svt’nin nuruyla yazılmış olduğunu gördüler: Muhammed, Ali, Fatima, Hasan, Hüseyin ve İmamlar a.s.... Böylece, Allah svt, onların tövbesini Kabul etmek istediğinde, Cebrail a.s geldi ve onlara şöyle dedi, ‘Siz ikiniz de kendilerinize, sizin üzerinize tercih edilen, o kişilerin makamlarını isteyerek, yanlış yaptınız. Ayrıca, cezanız, Allah svt’nin yakınlığından uzaklaşıp, dünyaya inmek olacak. O yüzden, Rabbinize, arşın ayağında gördüğünüz o isimlerin hakkı için, tövbenizi kabul etmesini isteyin.’ Onlar a.s da dedi ki, ‘Ya Allah, Senin tarafından lütuf verilen o kişilerin hakkı için; Muhammed, Ali, Fatima, Hasan, Hüseyin ve İmamlar a.s; tövbemizi Kabul buyur ve bize merhamet et’. Böylece, Allah svt, onların tövbesini kabul etti. Şüphesiz, O tövbeleri kabul, Merhametliler’in En Merhametlisi’dir...” Meani’l-Ahbar, Şeyh Saduk syf. 108, Hadis No: 1

5. Burada, Seyyid Ahmed El-Hasan (a.s), açıkça, dünyevi alemlerle, cenneti, ya da cennetleri, farklı şeyler olarak ayırmaktadır. Bu nedenle, cennetin kapısından kovulan, dünyadayken, Adem a.s’a fısıldayan İblis l.a, en aşağı cennetin içinde ya da diyelim ki, ilk sema’da değildi.

6. İmam Bakır a.s.’ın duasından bir bölüm, Usuli Kafi c.3, syf 244’te, Kuleyni tarafından aktarılıyor ve Ebu Abdullah a.s diyor ki, “Allah bizi en iyi şekilde yarattı ve O’na kulluk edenler bünyesinde bizi gözü, mahlukatı içinde bizi Dili, O’na ibadet edenler içinde bizi, onların üzerine Rahman ve Rahim olan Eli, Aranılan Yüzü, O’na açılan hidayet kapısı, gökyüzündeki ve yeryüzündeki hazineleri yaptı. Bizim (Ehlibeyt a.s) ile ağaçlar meyve verir, olgunlaşır ve nehirler akar. Yağmur semadan bizimle yağar ve çimler bizim aracılığımızla büyür. Bizim ibadetlerimizle aziz ve celil Allah’a ibadet edilir, eğer biz olmasaydık Allah’a hakkıyla ibadet edilmezdi.” Usul-i Kafi c. 1, syf. 144

Soru 4:

Eğer Allah svt, her zaman ve her yerde mevcutsa ve mevcut olan herşeyde tecelli ediyorsa, necis olan şeylerde nasıl varolur ve tecelli eder?

Cevap 4:

Biliniyor olması gerekir ki, Allah'ın varolan herşeyde tecelle etmesi, O svt'nın, o şeylerin bir parçası olduğu anlamına gelmez ya da O'nların içinde olduğu anlamına gelmez. Bilakis, bu, şu anlama gelir; varolan hiçbir yaratım/hilkat, ne Allah haricinde varolabilir, ne de Allah'ın nuru olmadan gözükebilir/zuhur edebilir. İster bu varolma yakın ya da O svt'dan uzak olsun. Ve hiçbirşey, Allah gibi değildir.

Dünyada güneş ışığının varolma gerçeği demek değildir ki, güneş, aslında dünyada mevcuttur. Ve güneşin ışığı ile yeryüzünde gördüğümüz şeylerin gerçeği demek değildir ki, güneş ışıkları yeryüzünde yerleşmiş/konuşlanmış vaziyettedir. Esasen, güneş, hem dünyaya, hem de diğer yerlere ulaşmasına ragmen; yeryüzünde, o ya da bu şekilde açığa çıkmaktadır. Ve onun ışığı ve etkileşimi; o ya da bu şekilde, yeryüzünde tesir etmektedir. Ve, güneş ışınlarının, kendi gözlerimizle görebilmemiz için, necis şeyleri bizlere gösteriyor olduğu gerçeği demek değildir ki; güneş ışınları, bu necis şeyler tarafından necis olmuştur ya da onlara dokunduğu için bu necasetten etkilenmiştir.

Daha fazla açıklamak için diyeceğim ki: Varolan yaratımlar; hangisinin (nur ya da zulmet) dominant/baskın olduğuna göre; içinde biraz zulmet bulunarak, nur ile varolan, ya da, içinde biraz nur bulunarak, zulmet ile varolan, yaratımlardır. Ve her bir varolan yaratım, insanoğlu ya da cin gibi, test edilen yaratımın haricinde, değişmeyen sabit bir mertebeye sahiptir. Her biri, Allah svt'ya itaat ederek, O'na daha da yakın olma seçeneğine sahiptir. Ta ki, herbiri farklı bir dereceye kadar, içinde biraz zulmet bulunan, nur olana kadar. Ya da, Allah svt'ya asi olarak, zulmete daha da yakın olma seçeneğine sahiptir. Ta ki, herbiri, farklı bir dereceye kadar, içinde biraz nur bulunan, zulmet olana kadar. İnsanlar bunda eşsizdir. Öyle ki, derecelerinde, nur içinde, yükselme kabiliyetine sahiplerdir. Ta ki, Allah svt'ya yakın olan melekler, onlara derece olarak yakın değillerdir artık. Böylece, insanlar, meleklerin üstünde olurlar. İnsanlar ayrıca, derecelerinde, zulmet ile, düşme/inme kabiliyetine de sahiplerdir. Ta ki, iblis (Allah lanet etsin) ve mundar askerleri, derecelerinde, onlara yakın değillerdir artık.

{Biz, gerçekten insanı en güzel bir biçimde yarattık. Sonra da onu, aşağıların aşağısına kaktık} Tin Suresi: 4-5

Bilinir ki, nur aleminde, mevcut olan en yüksek mahlukat, bir adamdır. Ve adı, Muhammed (saas)'dir. Ya da, ilk akıl da diyebiliriz. (1)

Ve, zulmet aleminde, mevcut olan en düşük mahlukat da, bir adamdır. O da, ikincidir. O, Ehlibeyt a.s'ın aktardığı gibi, giden ve hiçbir şekilde geri dönmeyen, cehalettir. (2)

Daha önceden bahsedilen: Her bir itaatsizlik, mümin kişiyi, daha aşağı çeker. Esasen, bu dünyaya her yöneliş ve Allah'ı her ihmal ediş, kişiyi zulmette, kavs-i nüzul (iniş) etmesine ve mundara, necasete ve cehennemine ateşine dokunmasına sebep olur. Bu sebepten, Allah svt, namaz ve gusl abdestlerini farz kılmıştır. Ehlibeyt a.s'dan rivayet edilir:

"Mümin, necis olmaz. Hatta abdestinde, bir siliş bile, onun için yeterlidir" (3)

Dikkatli kişi, tüm bu dünyanın necis olduğunu ve her kim onu kovalarsa, ayrıca necis olabileceğini anlayacaktır. Ve Allah, cömertliği ile, mümine, necis olmasın diye, ihsanda bulunmuştur. Müminlerin Emiri Ali a.s buyurur:

"Bu dünya necistir. Ve onu kovalayanlar da, köpeklerdir." Şerh'ul Ahlak, El-Hak El-Maraşi c. 32 Syf. 237

Ayrıca, şöyle de olabileceğini açıklamıştır:

"Cüzzamlının elindeki domuz teri gibi." Nehc'ül Belağa c. 4 syf. 52, Hutbe: 236.

Ali a.s'ın abarttığını düşünerek, kendinizi kandırmayın. Bilakis, bu, Allah svt tarafından Vasileri'ne ifşa edilen bir gerçektir.

1. Ebu Cafer a.s buyurdu, "Ey Cabir! Allah'ın yaratmış olduğu ilk varlık Muhammed ve onun hidayet edilmiş itretidir." Usul'ü Kafi c.1 syf. 442. Ve, Bihar'ül Envar c.1 syf. 97'deki başka bir hadiste, Resulullah saas şöyle buyurmaktadır: "Allah tarafından ilk yaratılan şey, akıldır" Ve ayrıca demiştir ki: "Allah svt, akıl yarattığında, ona: "Geri dön." dedi, akıl geri döndü. Sonra ona: "Beri gel." dedi, akıl beri geldi. Allah Tebareke ve Teâlâ şöyle dedi: "Seni büyük bir yaratılışla yarattım ve seni bütün yarattıklarımın üstün tuttum."

2. Sema'e der ki: "Bir gün Ebu Abdullah (Cafer Sadık aleyhisselâm)'ın yanındaydım. Yanında dostlarından bir grup insan da bulunuyordu. Söz dönüp dolaşık akıl ve cehalet konusuna geldi. Ebu Abdullah buyurdu ki: «Akıl ve ordusunu, cehaleti ve ordusunu tanıyın ki, doğru yolu bulasınız.» Sema'e der ki: Bunun üzerine dedim ki: Sana kurban olayım. Senin bize öğrettiğinden başkasını bilmiyoruz. Ebu Abdullah buyurdu ki: «Allah Azze ve Celle akli yarattı. Akıl, arşın sağ yanından, Onun nurundan yaratılan ilk ruhani (soyut) varlıktır. Allah ona: "Geri dön." dedi, akıl geri döndü. Sonra ona: "Beri gel." dedi, akıl beri geldi. Allah Tebareke ve Teâlâ şöyle dedi: "Seni büyük bir yaratılışla yarattım ve seni bütün yarattıklarımın üstün tuttum." Sonra Allah, cehaleti tuzlu ve karanlık bir denizden yarattı. Ona: "Geri dön." dedi, cehalet geri döndü. Sonra: "Beri gel." dedi, cehalet beri gelmedi. Bunun üzerine Allah ona: "Büyüklendin." dedi ve onu lanetledi" Bihar'ül Envar c. 1 syf. 110.

3. Ayrıca, Ebu Cafer a.s'ın şöyle dediği aktarılır: "Abdest, Allah'ın kanunudur. Ki böylece, Allah svt, O'na kimin itaat ettiğini ya da, kimin asi olduğunu bilir. Ve, şüphesiz, mümin, hiçbirşeyle necis olmaz. Öyle ki, bir silme (su), onun için kafidir." Usul'ü Kafi c. 3 Syf. 21.

Soru 5: Fatıha Suresi'nin Bismillah'ı, Kuran'daki diğer surelerin Bismillah'ından farklı mıdır? Ve Bismillah, surenin bir parçası mıdır?

Cevap 5: Fatıha besmelesi her şeyin aslıdır (1). Ve, Kuran'daki tüm surelerdeki Bismillah, Fatıha besmelesinin bir parçasının yansımasıdır. Kuran'ın tümü, Fatıha'da bulunur. Fatıha ise, Fatıha'nın besmelesinde bulunur. Böylece, Kuran'ın her bir besmelesi, Fatıha'nın besmelesinde bulunur. Ve, besmele, Fatıha Suresi'nin ayetlerinden bir ayettir. Diğer surelerdeki besmeleye gelince, o besmele, surelerin bir parçasıdır. Ama, surelerin ayetlerinden sayılmaz. Lahut'ta veya Zât-ı İlâhî'de bulunan şu 3 isim: (Allah, Rahman ve Rahim), en yüce en yüce en yüce Huve (هو) isminin rükünleridir. Bu, üç isimlerden olan "Allah", İlah'ın, mükemmel şehridir. "Rahman ve Rahim" de, bu şehrin, zahir ve batın kapılarıdır. Ve hilkatteki bu üç isim ise; Muhammed, Ali ve Fatıma'dır. Veya, Muhammed ilmin şehridir. Ali ve Fatıma da, bu şehrin, zahir ve batın kapılarıdır. Bu üç isimler de: (Allah, Rahman ve Rahim), En yüce en yüce isimlerin rükünleridir, *"De ki: "Allah diye çağırın veya Rahmân diye çağırın. Nasıl çağırırsanız hepsi O'nun Esmâül Hüsnâsı'dır (Allah'ın en güzel isimleridir)." (İsra Suresi: 110)*

Bu üç isimler de, yani: (Muhammed, Ali ve Fatıma), en yüce isimlerdir. Muhammed, Allah'tandır. Bu sebepten, Muhammed, Allah'ın Kitabıdır. Esasen, Muhammed, hilkatteki Allah'tır. Ali ve Fatıma da, Allah'ın rahmetidir. Böylece, Ali ve Fatıma da, Rahman ve Rahim'dir, *"Ve onlara, rahmetimizden bahsettik (karşılıksız verdik). Ve onları (Hz. İbrâhîm ve oğullarını), (bütün) dillerde (lisanlarda) sadık ve âlî (üstün, yüce) kıldık."* (Meryem Suresi: 50)

Fatıha besmelesi gerçektir/haktır ve diğer her bir suredeki Bismillah, Fatıha'nın Bismillah'ının tamamlanmamış/eksik bir yansımasıdır. Esasen, diğer surelerdeki Bismillah, Fatıha'nın besmelesinin sadece bir boyutunu/açısını yansıtır. Sanki, Fatıha'daki besmele, ortada duruyor ve etrafı, bir dizi ayna tarafından kuşatılmış. Öyle ki, bu aynaların her biri, diğer aynalardan farklı olan bir taraftan/yönden, bir resim yansıtıyor. Ve aynı zamanda da, tüm sureler, ortak olarak şuna sahipler, o da; hepsi, tek bir gerçeği yansıtıyor. Ve bu sureler, aynı zamanda, gerçekte ortaklar. Çünkü, belli bir taraftan, onu (gerçeği) yansıtıyorlar. O zaman, eğer size, Kuran'ın bir örneğini verirsem; Fatıha'nın Bismillah'ının, diğer tüm surelerin etrafında döndüğü, bir nokta olduğunu görürsünüz. Hatta; Tevrat, İncil ve peygamber ve elçiler a.s tarafından getirilen her şeyin, onun etrafında döndüğünü görürsünüz. Fatıha'nın Bismillah'ı; risalet, vilayet, bidayet (başlangıç) ve nihayettir (son).

1. Muvahhidlerin Efendisi (Hz. Ali) a.s şöyle buyurmuştur: "Bütün ilimler Kuran'da bulunur. Ve, Kuran'ın ilmi de, Fatıha Suresi'nde bulunur. Ve, Fatıha'nın ilmi de, Rahman ve Rahim Olan Allah'ın adında bulunur. (Nimettullah El Cezeiri, Nur El Burhan, Cilt 1, S. 315).

Soru 6: "Tüm Kuran, Ba (ب) harfinin altındaki noktadır. Ve, Ali (as), o noktadır"

hadisinin anlamı nedir?

Cevap 6: Arapça Ba (ب) harfinin şekli, içi dolu bir kabı andırır. Ve, şimdi, içindekiler, diğerlerine de akmaktadır. Ve, içeriği (içinde olan şeyler) de, altından damlamaktadır. Bu esnada da, Nun (ن) harfinin şekli ise, yukarıdan alan, bir kabı andırır. Ve, bu kaba, mevlasından olan ilim damlamaktadır.

"De ki: Ey Rabbim, ilmimi arttır" Taha: 114

Allah (svt), elçisi Muhammed (saa)'e, Nun (ن) diye hitap etmiştir: *"Nun, and olsun kaleme ve yazdıklarına"* Kalem: 1

Ayetteki kaleme gelince, o, Ali (as)'dır. İmam Sadık (as) buyuruyor: *"Nun, Resulullah'ın ismidir ve kalem, Emirel Müminin'in ismidir."* (1)

Kalem, mürekkebinin, Nun'dan alır ve bunu kitaba aktarır ve yazar. Bu nedenle, kalemin farklı halleri vardır: bazen o, Nun (ن) olur, bazen Ba (ب) olur, bazen Nun (ن) harfinin üstündeki nokta olur ve bazen de, Ba (ب) harfinin altındaki nokta olur. Yani, Emirel Müminin (as) gibi: O a.s, Resulullah (saa)'e ve ilmin şehrine açılan kapıdır. Mahlukata dağıtımı onunla (kapıyla) olur. O, Ba (ب) ve altındaki noktadır (2), kalemdir ve kalemin taşıdığı mürekkeptir. Noktanın da, farklı halleri vardır: o, Allah'tan Resulü'ne giden bir akıştır. Ve, Resul'den Ali'ye ve Ali'den de mahlukata gelir. Allah'tan Resulü'ne inen nokta, Kuran'dır. Ve, Resul, Nun (ن) ve aynı şekilde, Nun (ن)'un da noktasıdır.

Ve Resul (saas), Ali'ye göre, Ba (ب) ve noktasıdır. Ve Ali (as), Resul'e göre, Nun (ن) ve noktasıdır. Ve, Ali (as), mahlukata göre, Ba (ب) ve noktasıdır.

1. Şeyh Ali El Nemmezi, *Müstedrak Sefinet El Bihar*, Cilt: 8, S. 582-583.

2. Hz. Emir-ül Müminin'den as rivayet edildiğine göre: Alemlerin bütün ilmi Kur'an'da bulunur, Kur'an'ında bütün ilimleri Seb'ül-Mesânî'de, (Fatiha Sûresi) bulunur, Seb'ül-Mesânî'nin bütün ilmi de besmelede bulunur, besmelenin bütün ilmi ise noktada bulunur, Ben de o noktayım. (Şeyh İbrahim El Huyi, *Kırk Hadis Kiatbı*, S. 231)

Soru 7: Ulu'l Azm Peygamber'i olan Hz. İbrahim a.s için, yıldız, ya da ay, ya da güneşin, Rabbi olduğunu söylemesi, ne kadar uygundur/doğrudur?

Cevap 7:

Sadece kandırılmış bir kişi, bu dünyadaki şahadetinde (yani, bu dünyevi yaşamda), İbrahim a.s'ın bu sözlerinin kendisinden geldiğini varsayar. Hatta, Hz. İbrahim a.s, bunu dünyevi yaşamda, o yıldızlara ya da bu yıldızları hareket ettiren ruhlara ibadet eden insanlara yaklaşmak için, tekrar etmiş olsa bile... (1)

Gerçek şudur ki, Muhammed ve onun itreti, büyük peygamberlerden ve en ayrıcalıklı meleklerden (2), kamil akla sahip olanları, allah bullak eden, bu mübarek nura sahiptir. Öyle ki, düşünmüşlerdir ki, bu nur, Herşeyi Bilen svt'nin nurudur. (3)

Bu sebepten, melekût, İbrahim a.s'a aşikar olduğu zaman, Kaim a.s'ın nurunu görüp, şöyle demiştir: "İşte, Rabbim". Ve Ali a.s'ın nuru gördüğü zaman da, şöyle demiştir: "İşte, benim Rabbim." Ve Muhammed saas'in nurunu gördüğüm zaman da, şöyle demiştir: "İşte, benim Rabbim." İbrahim a.s, onların kul olduklarını tanıyamamıştır. Ta ki, onların gerçeği (4), ona aşikar olana ve İlahi Nefs'ten belirip, yokoluşları, açıklanana ve onların "ben"e geri dönüş anlarında, İbrahim a.s'a açık hale gelene kadar.. Ancak o zaman, o a.s kendini, semaları Yaratan'a yönlendirmiştir. Ve bilmiştir ki, onlar (Kaim a.s, Ali a.s ve Muhammed saas),

"Allah'ın mahlukatı ve onlardan sonraki mahlukat ise, onların yaratımıdır"

Ehlibeyt a.s'ın hadislerinde bahsedildiği üzere... (5)

Ve İbrahim a.s burada mazaretlidir. İmam Mehdi a.s tarafından okunan, Recep Ayı'nın Günleri Duası'nda, Muhammed saas ve onun itreti a.s'ın açıklamasında geçmektedir:

"Sen ile onlar arasında bir fark yoktur. Ancak, onlar, Senin kulların ve mahlukatındır." (6)

Onların açıklamasının üstünde Yüce olan Rabb'e şükürler olsun. Ve selam, Muhammed ve Muhammed'in tathir olan itretine olsun. Ve Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

Allah svt buyurdu: *İşte böylece İbrahim'e göklerdeki ve yerdeki hükümranlılığı ve nizamı gösteriyorduk ki kesin ilme erenlerden olsun. Üzerine gece karanlığı basınca bir yıldız gördü. "İşte Rabbim!" dedi. Yıldız batınca da, "Ben öyle batanları sevmem" dedi. Ay'ı doğarken görünce de, "İşte Rabbim!" dedi. Ay da batınca, "Andolsun ki, Rabbim bana doğru yolu göstermezse mutlaka ben de sapıklardan olurum" dedi. Güneşi doğarken görünce de, "İşte benim Rabbim! Bu daha*

büyük" dedi. O da batınca (kavmine dönüp), "Ey kavmim!" Ben sizin Allah'a ortak koştuğunuz şeylerden uzağım" dedi.} Enam: 75-78

İbrahim a.s'ın sözlerini, sanki bu dünyevi hayatta ve şehadet aleminde söylenmiş gibi, tartışmanın hatrı için, yıldızlara tapanlar ya da güneşe tapanlara karşı yorumlamak; özellikle, önceden söylediğim şeyle çelişmemektedir. Ayrıca, bu ayetin tefsirinin, bu dünyevi hayatla ilgili olduğunu söyleyen hadis, İmam Rıza a.s'dandır. Ve bu, peygamberlerin masumluğu ile ilgili, Abbasi hükümdarı el Memun'a (Allah ona lanet etsin) karşı yaptığı tartışmadır. Ve nasıl olur da, Abbasiler'den el Memun, İmam a.s'ın sözlerini, o a.s, melekût hakkında konuşmuşsa, kavramış olsun? Ve buna ek olarak, Memun, münakaşacı bir kişidir. Zira, soru sorması bile, cevap için değil, sadece, İmam a.s'ın yanlış olduğunu kanıtlamak için soru sorar. Ve eğer, İmam Rıza a.s'a daha fazla bilgi için sormuş olsa, İmam a.s bunu ona verir idi.

Ve Kuran ayeti belirtiyor ki, İbrahim'in yıldız, ay ve güneşi görüşü, melekûtta bir görünüştür. Kuran'daki bu sözler, Allah svt'nın, İbrahim a.s'a, melekûtu gösterdiğinden bahsetmesinden sonradır. Kummi'nin Tefsir Kitabı'nda, Ebu Abdullah a.s'a, İbrahim a.s'ın şu sözleri hakkında sorulur, "İşte Rabbim", şirk olup olmadığı sorulur ve o a.s şöyle der,

"Her kim söylemişse ki, İbrahim şirk yapmıştır, müşriktir. İbrahim müşrik değil idi. O, Rabbi'ni arıyordu ve eğer aynı kelimeler, onun haricinde bir başkasından gelseydi, o zaman o kişi müşrik olurdu." (7)

Ayaşi, aktarmıştır ki, Ehlibeit a.s, yukarıdaki hadise ekleyerek, şöyle buyurmuştur,

"O, Rabbi'ni arıyordu ve Allah'a küfre ulaşmadı. Eğer herhangi bir kişi, onun bu yaptığının aynısını yapmış olsa, İbrahim a.s'ın mertebesinde olurdu." (8)

Bu sebepten, eğer, İbrahim a.s'ın "İşte, Rabbim" sözleri, Rabb'i aramak için, şehadet aleminde (yani bu dünyada) ise, o zaman o sözler kesinlikle şirkidir. İster İbrahim a.s'dan ya da başka birinden gelsin. İbrahim a.s'dan gelenin şirk olmaması, çünkü, bunun, göklerin ve yerin melekûtu ona gözüktükten sonraki, ruhsal melekûti araştırmada yapılmış olmasındandır. Eğer bu sözler, İbrahim a.s'dan gayri birinden gelseydi, şirk olurdu. Çünkü, o zaman, (Rab için olan) bu araştırma, şehadet dünyasında, bu dünyevi hayatta ve içinde materyallerin var olduğu bu dünyada yapılmış olacaktı.

Ve İmam a.s açıklamıştır ki, her kim göklerin ve yerin melekûtunda, Rabbi'ni ararsa, müşrik değildir. Bilakis, o, İbrahim a.s'ın mertebesinde.

"Bizim meselemiz zordur ve zor yapılmıştır. Ancak, gönderilmiş bir peygamber, mukarreb bir meleik ya da kalbi, iman üzere, Allah tarafından sınanmış bir mümin tarafından kaldırılır" (9)

Şüphesiz, çünkü o, Allah tarafından, kalbi iman için sınanan, bir mümindir.

1. Ali bin Muhammed bin Cehm şöyle diyor: Memun'un meclisine girdim, Hz. Rıza (a.s) da oradaydı. Memun İmam'a şöyle sordu: "Ey Resulullah'ın torunu! Siz peygamberlerin masum olduklarını söylemiyor musunuz?" İmam (a.s): Evet, söylüyorum. Memun: Öyleyse Allah azze ve celle'nin şu sözünün anlamı nedir? "Gece olup karanlık basınca bir yıldız görmüş de, budur rabbim demişti." (Enam/76) İmam Rıza (a.s): Hz. İbrahim üç grubun içerisinde yer almıştı: Zühre (Venüs) yıldızına tapanlar, aya tapanlar ve güneşe tapanlar. Bu olay, onu sakladıkları yerden çıktığı zaman gerçekleşti. Gece olup karanlık onu sarınca Zühre yıldızını görerek inkâr ve imtihan etmek için "Bu benim rabbim midir?" dedi. Fakat yıldız kaybolunca "Ben kaybolup gidenleri sevmem" dedi. Çünkü kaybolmak, sonradan oluşmuş yaratıkların özelliğidir; ezeli ve ebedî olanın özelliği değil. Yine, ayı (etrafa aydınlık saçarken) gördüğünde, imtihan etme amacıyla "Bu benim rabbim midir?" demiş, fakat o da kayboluverince şöyle demişti: "Eğer rabbim beni doğru yola erdirmezse sapmışlar topluluğundan olurum." Sonra güneşi (etrafa ışıklar saçarak) doğar görünce ihbar ve ikrar üzere değil, sadece inkâr ve imtihan vechiyle: "Bu benim rabbim midir? Üstelik bu, aydan ve Zühre yıldızından daha büyüktür!" dedi. Ama o da kayboluverince yıldız, ay ve güneşe tapan üç gruba dönerek şöyle dedi: "Ey kavmim! Ben sizin şirk koştuğunuz şeylerden uzağım. Gerçek şu ki, ben bir muvahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim; ben, şirk koşanlardan değilim." (Enam/78-79) İbrahim (a.s) bu sözleriyle, onlara dinlerinin bâtil olduğunu açıklamak, Zühre, ay ve güneş gibi şeylere ibadet etmenin doğru olmadığını ve ibadetin sadece gökleri ve yeri yaratana has olduğunu ispatlamak istedi. İbrahim (a.s)'ın kendi kavmine getirdiği deliller Allah-u Teala'nın ona ilham ettiği şeylerdendi. Nitekim Allah (c.c) buyuruyor: "Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz kesin delilimizdir." (Enam/83) Memun: Allah sana çok hayır versin, ey Allah resulünün evladı! " Uyun-u Ahbar'ir-Rıza a.s c. 1 syf. 197.

2. Miraç hadislerinde bahsedildiği gibi.

3. İlim olarak bilinen hadiste, Hz. Muhammed saas, Hz Ali a.s ile konuşur ve belli bir yere kadar gelir ve şöyle devam eder: "...Biz Allah'ı tanıma, tesbih etme, kendisinden başka ilahın olmadığını ikrar etme ve takdis etme faziletlerine onlardan önce sahiptik. Çünkü Allah Teala'nın ilk yarattığı varlık bizim ruhlarımızdır. Allah Teala ruhlarımızı yarattıktan sonra onları kendi birlik ve hamdına ikrar ettirdi ve daha sonra melekleri yarattı. Melekler bizim nurlarımızı bir tek nur halinde görünce bize tazim ettiler. Daha sonra bizler, melekler bizlerin mahlûk olduğumuzu ve Allah Teala'nın bizim sıfatlarımızdan münezzehe olduğunu bilsinler diye Allah Teala'yı tesbih ettik. Bunun üzerine melekler de Allah Teala'yı tesbih ettiler ve onu bizim sıfatlarımızdan tenzih ettiler. Melekler bizim şanımızın yüceliğini görünce bizler, Allah'tan başka ilah olmadığına şahadet ettik ki melekler Allah'tan başka ilah olmadığını, bizlerin onun kulları olduğunu, onunla birlikte veya onsuz kendisine ibadet edilen varlıklar olmadığını anlasınlar. Bunun üzerine melekler "la ilahe illallah" dediler. Melekler bizim makamımızın büyüklüğünü gördüklerinde bizler, Allah'ın büyüklüğünü ikrar ettik ki melekler büyüklüğün ancak Allah vasıtasıyla başka varlıklara ulaştığını anlasınlar. Melekler Allah Teala'nın bize verdiği izzet ve kudreti görünce..." İlelü'l Şeraye c.1 syf. 5.

4. Onlar a.s hakkında, İbrahim a.s'ın ilminin, kendi mertebesine bağlı olması saklı bir mesele değildir. Ve o a.s, onları (a.s), bilinmesi gerektiği gibi bilmiyordu. Muhammed saas, Ali a.s's şöyle demiştir: "Ya Ali! ben ve senin dışında hiç kimse Allah Teala'yı tanımadı; Allah ve senin dışında hiç kimse beni tanımadı ve Allah ve benim dışımda hiç kimse seni tanımadı." Müstedrek Sefinet'ün Necat, el Namazi s.7, syf.182. Hz. Muhammed saas'in bu hadisi, İbrahim a.s'ın onları tanıması gerektiği gibi tanıdığı ihtimaline hiçbir açık kapı bırakmamaktadır.

5. Tebrizi el-Ansari'nin "el-Lemat'ül Beyda" kitabı, syf.64'te, Muhammed saas'in Ali a.s'a şöyle dediği aktarılır: "Allah, 14 bin sene önce, arşını yaratmadan, ben ve Ali, Rahman'ın ellerinde bir nur idik (ve, Evvelim Kitabı'nda da şöyle geçer; 'Adem'den 40 bin sene önce'). Böylece, 80 bin sene boyunca, nur içinde yükselmeye devam ettik.. Ta ki, yücelik varlığına ulaşana kadar... Ve sonra Allah, mahlukatı bizim nurumuzdan yarattı. Böylece, bizler, Allah'ın mahlukatıyız ve tüm mahlukat da, bizim mahlukatımızdır (ve bir başka hadiste de; 'sonraki mahlukat, bizden yaratılan mahlukattır')"

6. Bihar'ül Envar c. 95 syf. 393.

7. Kummi Tefsiri c. 1 syf. 206.

8. Ayaşi Tefsiri c. 1 syf. 364.

9. Muhtasar Basâir'ul-Derecât syf. 26.

Soru 8: Cabir bin Abdullah Ensari tarafından rivayet edilen, Muhammed saas'in Allah svt'dan aktardığı, şu kudsî hadisin anlamı nedir:

"Ya Ahmed! **Sen olmasaydın alemleri yaratmazdım, Ali olmasaydı seni yaratmazdım ve Fatıma olmasaydı siz ikinizi yaratmazdım.**" (1)

Cevap 8:

Mahlukat arasında, Muhammed saas, Allah'ın (2) tecellisi; Ali, el Rahman'ın ve Fatıma da, el Rahim'in tecellisidir. Tüm bu varolanlar, Allah'ın mahlukatındaki nur ile parlaktır. Ki bu da, Muhammed saas'dir. Ve, tüm bu varolanlar, bu nurun kapıdan aktığı/indiği nur ile parlaktır. Ki bu da, Ali ve Fatıma a.s'dır.

Allah svt buyurur: *"O Rahmân Rahim'den indirilme"* {Fussilet: 2}

Ve Ali a.s, bu kapının dışı (zahiri) ve Fatıma s.a ise, iç kısmıdır (batını). Tıpkı bu dünyanın tezahürüne ve içindekine şahitlik etmek gibi.. Ve aynı zamanda tıpkı, ahiretin ve içinin, na-mevcut oluşuna şahitlik etmek gibi.

Ve Ali ve Fatıma, ya da, el Rahman ve el Rahim, birbirini seven iki eşin birliği gibi, aralarında birlik ve ayrılık vardır:

"Sizleri bir tek nefisten yarattı" {Nisa: 1}

Ve, bir anlama işaret eden iki isimdirler.

Ayrılıklarına gelince; bir elde, el Rahman'daki kapasite ve kapsamlı bir rahmet yapısı/doğası, diğer elde de, el Rahim'deki, ayrıcalıklı olma ve rahmet yoğunluğu vardır.

El Rahman ya da Ali a.s, dünyaya bağlı olarak, özel bir meziyete sahiptir. El Rahman'daki rahmetin (merhametin) kapasitesi, herkesi kapsamaktadır (herkes buna dahildir). Tıpkı; ister mümin olsun, ister kafir; kapının dışından taşanın, herkesi kapsadığı gibi. Duadaki gibi:

"Sen (Allah), Vahid'sin. O'ndan isteyen herkese veren. Ve O'ndan istemeyen herkese veren. Ve O'nu tanımayan da veren. Merhameti'ne ve Rahmeti'ne istinaden." (3)

Ahirete gelince, onun, mahlukatla olan bağlatısına ya da bu dünyadaki ve ahirete dayalı olmayan ayrılışına bağlı olarak, cennet ve cehennemin karar verenidir o.

El Rahim ya da Fatima sa'e gelince, o sa, ahirete bağlı olarak, özel bir meziyete sahiptir (4). Hesap günü, Şii'lerini (Hak ehli, tevhid ehli ve Allah svt'y ihlaslı olanları) seçecek olan odur. Ve o insanlar da; Hasan, Hüseyin, İmamlar, Nuh, İbrahim, Musa, İsa (a.s), Peygamberler, Vasiler ve ihlaslı olan diğerleridir. Bu sebepten, Resulullah saas şöyle demiştir:

"Fatima, babasının anasıdır." (5)

Ana, kendisine geri dönülen, kökendir/başlangıç noktasıdır. Bu sebepten, Hasan Askeri a.s, şöyle buyurmuştur:

"Bizler, Allah'ın mahlukatı üzerine Hücetleriyiz. Ve Fatima da, bizim üzerimize Allah'ın Hücetidir" (6)

O yüzden, eğer, Muhammed olmasaydı. Cennetler ve dünya da olmayacaktı. Çünkü, onlar, o saas'in nurundan yaratılmışlardır. Ve eğer Ali as olmasaydı, Muhammed saas de yaratılmayacaktı, çünkü, Ali as olmadan Muhammed saas hiçbir zaman bilinemezdi. Ali a.s, Muhammed'e açılan kapıdır. Bu kapıdan, Muhammed saas'e ulaşılır. Ve ondan (kapıdan ya da Ali'den), cennetlerde ve yeryüzünde, Muhammedî (7) akış, tecelli eder. Ve eğer, Fatima olmasaydı (Ya da kapının iç kısmı ya da ahiret), Muhammed ve Ali, yaratılmayacaktı. Ahiret olmadan, Allah svt, mahlukatı yaratmazdı. Ve bu dünya da, yaratılmazdı.

1. Müstedrek Sefinet'ül Bihar c. 3 syf. 334, Cennet'ül Asime syf. 148.

2. Resulullah saas gibi birisi için, Allah'ın, mahlukat arasındaki tecellisi olmak demek, o saas'in, Allah'ın sıfatlarının mahlukat arasındaki tezahürü olması demektir. Yani, onlara, temsilci olması demektir. Öyle ki, Allah, onunla tanınır. Allah svt tecelliği Kuran'da belirtmiştir. Buyurmuştur ki, {Mûsâ, tayin ettiğimiz vakitte (Tûr'a) gelip de rabbi onunla konuştuğunda o, "Rabbim! Bana görün; sana bakayım" dedi. Rabbi, "Sen beni asla göremezsin. Fakat şu dağa bak; eğer o yerinde durabilirse sen de beni görebilirsin" buyurdu. Rabbi o dağa tecelli edince onu paramparça etti; Mûsâ da bayılıp düştü. Kendine gelince dedi ki: "Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim, sana tövbe ettim; ben inananların ilkiyim."} Araf:143. Bu sefer, bu kesinlikle bir iletim/aktarım ya da yerde bir değişiklik değildir. Yani, Allah svt'nun fiziksel bir yükselişi değildir. Zira, O svt bundan münezzehtir. O'nun dağa olan tecellisi, aslında, O'nunla konuşan birşey aracılığıyla olan tezahürüdür. Ehlibeyt a.s'dan rivayet edilmiştir ki, Allah svt, dağda, kerrûbiyyûndan olan bir adam aracılığıyla tecelli etmiştir ve dağ yıkılmıştır. Ebu Abdullah a.s demiştir ki: "Kerrûbiyyûn, ilk yaratımdaki, bizim Şii'lerimizden olanlardır. Allah svt onları arşın arkasına koymuştur. Ve eğer Allah, yeryüzü ehli üzerine, onlardan birinin nurunu göndermek isterse, o zaman onların hepsi için bu yeterli olur. Ve, Musa, Rabbine sorduğu şeyi sorduğu zaman, Allah, kerrûbiyyûnden olan bir adama buyurmuştur ve bu adam da, dağa tecelli etmiş ve onu yerle bir etmiştir." İbn İdris Hilli, Kitabu's Serair syf. 569. Ve Semat Duası'nda: "Rabbim! Senin Sina Dağı'nda zuhur etmiş şanın hürmetine ki, Sen onunla kulun ve elçin Musa bin İmran'a (as) konuştun. Senin Seir Dağı'ndaki [Filistin'de bir dağ] doğuşun (parlayışın) hürmetine ve Senin Faran Dağı'ndaki [Mekke'de bir dağ] zuhurun hürmetine..." Misbah'ul Müçtehid syf. 419. Şu söz üzerinde tefekkür ediniz: "Seir

Dağı'ndaki [Filistin'de bir dağ] doğuşun (parlayışın) hürmetine ve Senin Faran Dağı'ndaki [Mekke'de bir dağ] zuhurun hürmetine... "Fiziksel yükseliş ve zuhur, Allah svt'ya yakışmamaktadır. Bu sebepten, bu, tecelli haricinde gerçekleşmez. Ve Allah'ın Sair dağındaki doğuşu, İsa a.s ile olmuştur. Ve Faran dağı'ndaki zuhuru da, Muhammed saas ile olmuştur. Ahmed el Hasan a.s'ın diğer kitaplarında açıkladığı gibi.. (Nübüvvet Mührü Kitabı'na bakabilirsiniz).

3. Ebu Abdullah a.s buyurdu, "Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla, Recep Ayı'nın her gününde, namazlardan sonra, gece ve gündüz bunu söyleyin: 'Ey her hayır için ve her şerde gazabından emanda olma inancına sahip olmak için yalvarıp yakardığım! Ey, az şey karşılığında çok veren! Sen, Vahid olan, rahmet ve merhametine istinaden, O'ndan isteyene veren ve istemeyene de veren ve O'nu bilmeyene de veren! Bana da, talep ettiğimi, bu dünyanın ve ahiretin tüm hayrını ver. Ve beni, talebime istinaden, bu dünyanın ve ahiretin tüm şerrinden koru. Zira, Senin verdiğin hiçbirşey yarım değildir. Bana ihsanını arttır ey Cömertlerin Cömerti" İkbal'ul- E'mal c. 3 syf. 211

4. Muhammed saas buyurmuştur, "Ve Allah (cc) Melekleri'ne şöyle buyurur, 'Ey Benim Meleklerim, benim kulum Fatima'ya bakın; Kullarımın Seyyides'si, ellerimin arasında, Benim korkumdan tir tir titremektedir. Bana, kalbi ile ibadet etmeye geldi. Sizler şahitsiniz! Ben onun Şiileri'ni cehennem ateşinden emanda kıldım." Emali, Şeyh Saduk syf. 175. Ve bunu tasdik eden daha bir çok hadis vardır.

5. Bihar'ül Envar c. 34 syf. 19

6. Şeyh Muhammed Fazıl Mesudi s.69, Fatimi surlar

7. Muhammed'e ait

Soru 9: İmam Ali a.s öldürüldüğünde, Cebrail a.s'ın şu dediğinin anlamı nedir: "Vallahi hidayet rükünleri yıkıldı". İmam Ali a.s'ın öldürülmesinden sonra sağ kalan; Hasan ve Hüseyin, hidayet rükünlerinden değiller mi?

Cevap 9:

Birinci rükün, Muhammed saas'dır. İkinci rükün, Ali ve üçüncü rükün de, Fatıma as'dır. Muhammed saas, ilmin şehri, Ali ve Fatıma, bu şehrin kapısıdır ve üçü de (as), hak ve hidayet rükünleridirler (1). Veya, Yüce Yüce Yüce olan isimdir (huve) (هو). Ve rükünleri (İlahi mükemmellik şehri), Allah svt ve onun kapısı da, "Rahman ve Rahim" isimleridir. Ve, eğer, kapı, bu iki isim haricinde başka bir isim olsaydı (yani, bu iki isim de olmasaydı), Allah'ın gazabı ve cezası, ehli yeryüzüne, çok sert bir şekilde nazil olur ve bundan da hiç kimse kurtulamazdı.

Ve, Allah, "Muhammed, Ali ve Fatıma" isimleri ile yaratılışlara zuhur etti. Muhammed, Allah'ın yaratılışlardaki tecellisidir. Ali de, Rahman'ın tecellisidir. Fatıma da, Rahim'in tecellisidir. Peygamberin şehadetiyle, ilk rükün yıkıldı. Sonra da, Fatıma'nın şehadetiyle, ikinci rükün yıkıldı. Ama onlar (bu yıkılan 2 rükün), üçüncü rükünün kalması ile baki kaldı. Ki, bu üçüncü rükün de, Ali a.s'dır. Bu sebepten, Hz. Ali a.s şehit edildiğinde, üçüncü rükün de yıkıldı. Esasen, birinci ve ikinci de, onunla birlikte yıkılmış oldu. Bu sebepten Cebrail a.s demiştir ki: "*Vallahi hidayet rükünleri yıkıldı*"

Hasan ve Hüseyin, babalarından sonra bulunmalarına rağmen, hidayet rükünü anlamına gelmezler.

Hidayet rükünleri sadece üçtür, başka değil. Bütün İmamlar da hidayet rükünleridirler ama, onlar bu üç rükünün rükünleridir. Yani İmamlar; Muhammed, Ali ve Fatıma'nın rükünleridirler.

1. İmam Sadık babasından şöyle rivayet etmiştir: Cabir Bin Abdullah Ensari, Peygamber ölmeden üç gün önce, Hz. Ali Bin Ebi Talib'e şöyle dediğini duyduğunu söyler: "Selam olsun sana Ya Ebel Rihanetin (Hasan ve Hüseyin'in babası). Bu dünyada benim rihanetinlerime sahip çıkmanı istiyorum. Yakında da, iki rükünün yıkılacak ve Allah senin koruyucundur." Böylece, Peygamber saas vefat ettiğinde Hz. Ali buyurdu: "Bu yıkılan, Resulullah'ın bahsettiği rükünlerimden biridir." Ve, Fatıma (sa) vefat ettiğinde, Hz. Ali şöyle buyurdu: "Bu da benim, Resulullah'ın bahsettiği, ikinci rükündür." Şeyh Saduk, Emali syf. 198

Soru 10: İmam Ali a.s'ın şu dediğinin anlamı nedir: "Eğer perde benim için kaldırılsaydı dahi, yakînim artmazdı"

Cevap 10: Müminlerin Emiri a.s'ın, melektan olan perde hakkında konuştuğunu düşünerek, kimse kendini kandırmasın. Bu nasıl olabilir ki, o a.s, Kufe şehri'nin mezarlıklarında dolaşır ve ölülerle konuşurdu. Ve Haba el Arni'ye dönüp, söyle demişti: *"Eğer perde senin için kaldırılmış olsaydı Ey Haba, onları (ölülerini) daire yapmış, söyleşirken görürdün"* (1) Fakat esasen, Müminlerin Emiri a.s, ilahiliği (lahutu) ondan perdeleyen bir hicaptan bahsetmektedir. O a.s şu hicaptan bahsetmektedir: Eğer bu hicap, Ali a.s'a aşikar olsaydı, Ali a.s'dan geriye (terc: kab-ı kavseyn makamı), Vahid ve Kahhar olan Allah'tan başka hiçbirşey kalmazdı. Ali a.s, bu hicabın varlığını, büyük bir suç olarak görmektedir. Bu sebepten demiştir ki: *"Ey Rabbim! Nefsime bakmakla (yönelmekle) kendime zulmettim, eğer beni affetmezsen yazıklar olsun bana!"* (2)

Esasen, Kuran'ın kendisi, eğer fethi mübîn (apaçık bir fetih) açılmazsa, insandan ayrılmayan bu şeyi, büyük bir suç olarak görmektedir. Ve, insan, o anlarda, na-mevcut ve diğer anlarda da; ki bu da, insanlığını sürdürebilmesi ve yaratılmışın, kul olarak yerini idame ettirebilmesi içindir; mevcutluğa geçmektedir. Allah svt buyurur: *"Elhak biz sana bir fethi mübîn açtık. Böylece Allah, senin geçmiş ve gelecek günahını bağışlasın."* Fetih: 1-2

Ve burada bahsedilen suç "Ben" suçudur. Ya da, insandan hiç ayrılmayan, zulmet kusuru diyebiliriz. Ve Resulullah saas, kendisine açılan fethi mübîn'e istinaden (terc: kab-ı kavseyn makamı), sallanmakta idi. Bir anda, Muhammed saas'den geriye, Vahid ve Kahhar olan Allah'ta başka birşey kalmıyor; ve diğer bir anda da, Muhammed saas, ilk kul, ilk nur, ilk akıl ve yarışın kazananı olarak, geri dönüyordu. Allah'ın salat ve selamı üzerine olsun. Ve Ali a.s, Muhammed'e açılan kapı olduğundan beri, Muhammed'e, fethi mübîn açıldığı zaman, Muhammed saas'den geriye, Vahid ve Kahhar olan Allah'ta başka ne bir isim, ne bir cisim kalmıştır. Bu sebepten, kapı ya da Ali a.s, Allah'ın Hakikati ile dokunulmuştur. Ve, o a.s, fethi mübîn mertebesindedir. Bu sebepten demiştir: *"Eğer perde benim için kaldırılsaydı dahi, yakînim artmazdı."* (3)

1.Haba El-Arni buyurdu, "Müminlerin Emiri a.s ile dışarı çıktım. O a.s, Selam Vadisi'nde durdu. Sanki insanları işaret ediyordu. O ayağa kalktığı anda, ben de kalktım, yorulana kadar. Sonra oturdum, sıkılana kadar. Sonra yine ayağa kalktım, yorulana kadar ve sonra oturdum, sıkılana kadar. Ve cübbemi topladım ve dedim ki, Ya Müminlerin Emiri, sizin için üzülüyorum. Çok uzun zamandır ayaktasınız.1 saat kadar dinlenin. Ve cübbemi oturma için yere serdim. O a.s dedi ki, Ey Haba, bu sadece bir müminle olan bir konuşmadır. Ya da onunla arkadaşlık etmek de diyebiliriz. Ben de dedim ki, onlar gerçekten öyle mi? O a.s: Evet. Eğer sana aşikar olsaydı, onları daire içinde söyleşirken görürdün. Ben sordum: Vücutları mı var, yoksa ruhları mı? O a.s: Ruhları. Ve, hiçbir mümin yoktur ki, yeryüzünün herhangi bir noktasında ölsün ve onun ruhuna şöyle denilmesin: Selam vadisine git. Aden cennetinden bir noktadır orası." Bihar'ül Envar c.97 syf.234

2. Müminlerin Emiri a.s'dan Şaban Duası'ndan bir bölüm, Bihar'ül Envar c.91 syf.97

3. İbn Şehr-i Aşub, Menakıb c. 1 syf. 317.

Soru 11: Kuran'daki bazı surelerin başında bulunan, huruf-u mukatta'nın (kesilen harflerin) anlamları nedir?

Cevap 11: Bakara Suresi'ndeki (Elif-Lam-Mim): "Mim (م) Muhammed'dir, Lam (ل) Ali'dir, Elif (ا) Fatıma'dır. Bazı surelerin başında bulunan bir grup harf, Arap alfabesindeki tüm harflerin yarısı olan 14 tanedir. Bu harfler nurun harfleridir ve içinde bir miktar nur olan fakat karanlık olmayan zulmetin harflerinin zıttıdır. Bu harfler, Ayın ondördüne benzer. Yani, ayın doğuşundan 7 gün sonraki haline. Mim(م), Ay'ın o geceki evresi gibidir, Lam(ل), o gecedan önceki gecedir ve Elif(ا), o gecedan sonraki gecedir. Bunlar Teşrik geceleridir.

Muhammed (saas), tamamlanmış Ay'dır ve Ali ile Fatıma da, neredeyse tamamı gözüken aydır. Duada zikredildiği gibi: *"ve senin tam kelamın ve alemlere lütfettiğin kelamın"* (1)

Mim(م), besmelede bulunan Allah kelimesinin karşılığıdır. Lam(ل), Rahman kelimesinin karşılığıdır ve Elif(ا) de, Rahim kelimesinin karşılığıdır. Ve her bir surede bulunan Besmele, Fatıha Suresi'nin Besmelesi'nin belirli bir yönden yansımasıdır (karşılığıdır). Ve bu aynı şekilde, harflerde de böyledir. Bu harfler; Muhammed saas, Ali, Fatıma ve İmamlar'ı karşılamaktadır (onların yansımasıdır). Ve her pozisyonda, harfler, belirli bir yönden, onların (a.s) yansımasıdır. Ve, Masum, Allah'ı ne kadar iyi tanırsa, o kadar çok Kuran'ın boyutlarına ve ilmine sahip olur ve onu temsil eden harfler, Kuran'da o kadar çok tekrar edilir. Mim, 17 (م) kez tekrar edilir, Lam (ل), 13 kez tekrar edilir ve Elif (ا), 13 kez tekrar edilir.

Ve, bu harfler, Kur'anın tertemiz özüdür. Ve buradan (bu harflerle), Allah'ın Yüce İsmi oluşmaktadır. Ve bunlar (bu harfler), Allah ile İmamlar'ın (as) arasında bir sırdır. Ve Yüce İsim (2), bunlardan oluşmaktadır.

Eğer bana bu sırla ilgili konuşmaya izin verilseydi, daha detaylı bir şekilde konuşurdum...

1. Misbah'ul- Müçtehid syf 419

2. Ebi Abdullah as, Allah'ın şu ayetini şöyle tefsir etti: "Hâ mim Ayn sin kâf", buyurdu ki: Allah'ın Yüce isminden kesilen harfleridir. Resul ya da İmam saas, bu harfleri telif eder ve Allah'ın Yüce İsmi oluşur. Zira, eğer bu isimlerle dua ederlerse, dualarına icabet edilir." Bihâr-ül Envar c. 89 syf. 376

Soru 12: Allah svt, hangi isimleri Adem as'a öğretti?

Cevap 12: O svt, ona (a.s), Allah'ın isimlerini öğretti. Yani O svt, onu (a.s), isimlerinin bir kısmının hakikati ile tanıştırdı. Zira bu isimlerin hakikatine, melekler dahi muvaffak değildi (bu hakikati kaldıramazlardı). Ve, O svt, onu (a.s), Allah'ın mahlukattaki isimlerinin hakikati ile tanıştırdı. Muhammed saas ile onun zürriyeti a.s ve peygamberler ile elçiler a.s; hepsi, Allah'ın mahlukattaki isimleridir. Yani onlar (a.s), Allah'ın isimlerinin (1) tecellileri ve tezahürleridir.

Ayrıca, varolan herşey, Allah'ın isimlerinin tecellisi ve tezahürüdür. Hatta üzerinde oturduğumuz döşek (2) bile. Ve Adem a.s ya da genel olarak bir insanın fitratı; Allah'ın isimlerini, bilmek üzere ehil kılındığından beri, meleklerin mertebelerinden çok daha büyük bir mertebeye ve daha geniş bir ufukla, Adem a.s, melekler üzerine avantaja sahip olmuştur. Esasen, Allah svt'ya yürüyen ve Allah svt'nın isimlerinin ilmine ulaşan her bir insanoğlu bu avantaja sahiptir (terc: Bütün insanlar, Allah'ın yoluna yönelirse ve Allah'ın gerçek isimlerini bilirse, meleklerden daha üstündür).

Böylece, meleklerin, Adem a.s'a olan teslimiyetleri, itaatleri ve onu, kendilerine, Allah'ın isimlerinden bilmeleri gerekenleri bilebilecekleri bir yol olarak görmeleri; Adem a.s'ın, melekler üzerine sahip olduğu avantaja istinaden (terc: meleklerden üstün olmasına istinaden), zorunlu/kaçınılmaz bir meseleydi. Tabi, eğer insanoğlu kendini alçaltmazsa...

"Hakka yönelen bir kimse olarak yüzünü dine çevir. Allah'ın insanları üzerinde yarattığı fitrata sınıksız tutun. Allah'ın yaratmasında hiçbir değiştirme yoktur. İşte bu dosdoğru dindir. Fakat insanların çoğu bilmezler" Rum: 30

1. Ebu Abdullah a.s, Allah svt'nın şu kelamı hakkında {En güzel isimler Allah'ındır, artık O'na onunla (esmaları ile dua ediniz} şöyle buyurmuştur: "Vallahi, Allah'ın en güzel isimleri bizleriz. Ve Allah, ibadet edenlerden hiçbir ameli kabul etmez, eğer bizi tanımıyorlarsa." Usul'ü Kafi c.1 syf.143

2. İmam Sadık as'ın hadisine işaret ediyor: "Yeryüzü, dağlar, yayla ve dereler... Sonra, İmam, altındaki döşegine bakıp şöyle buyurd : Bu döşek de, öğrettiği şeylerden birisidir." (Bihar-ül Envar c.11 syf. 146.

Soru 13: Allah'ın şu kelamının anlamı nedir: "Oruç, Benim içindir ve onun mükafatını ben veririm" (1)

Cevap 13:

"Onun mükafatını ben veririm"ın okunuşu yanlıştır. Keza, zaten, O svt, Kendi kullarını tüm ibadetleri için mükafatlandırıyor ve oruç için ayrıca bir özellik yoktur. Ki bu, ima edilen yanlış okunuştur. Doğru okunuş "Onun mükafatı Benim"dir. Arapça son harfin "e"den "a"ya değişmesiyle okunur. Ve buradaki oruçtan kasıt ise, Meryem'in (a.s) orucu ve ötesi kastedilmektedir, *"Ye, iç, gözün aydın olsun. İnsanlardan birini göreceğ olursan, Şüphesiz ben Rahmân'a susmayı adadım. Bugün hiçbir insan ile konuşmayacağım, de"* Meryem Suresi: 26

Bu demektir ki, kişi, Allah svt'nın arkadaşılığına (misafirliğine) katılır ve yaratılmışlardan tecrit edilir. Esasen, bu başlangıç ve sondur. Kazancı da, orucun mükafatının, Allah svt olmasıdır. Zira bu durum; "ben"den (egodan) oruçlu olmaktır. Ve bu da, kul, doğru yolda yürüdüğü zaman ve bildiği, inandığı zaman ve ona bahşedilmiş mevcutluk halinin ve arda kalanın (terc: yani yaşamın), ona içinde fayda sağlamayan kusurdan ve nur ile karışmış zulmetten dolayı verilmiş olduğunu gördüğü zaman olur. Ve bu öyle bir günahdır ki, kuldun hiçbir zaman ayrılmaz. Ve bu günah onun geçmişi, bugünü ve geleceğidir. Bu sebepten, eğer kul, "ben"den kaçınırsa (sakınırsa) ve samimiyetle, içindeki zulmet ve kusur sayfasının kaldırılmasına yalvarırsa, Allah duasına icabet eder. Ve sonra, geriye, Vahid ve Kahhar olan Allah'tan başka hiçbir şey kalmaz. Ve yeryüzü, Rabbinin nuru ile aydınlanır ve kitap getirilmiş ve denmiştir ki; Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

Soru 14: Hüseyin a.s'ın şu sözünün anlamı nedir: *"Beni izleyen şehittir. Ve izlemeyense, açılışın (fethi mübîn'in) farkına varmaz."* (1)

Cevap 14:

Bu söylemde incelenmesi gereken, 3 kelime vardır: izlemek, şehit ve açılış. Eğer bu üçünün anlamını anlarsak, Hüseyin a.s'ın bu inayetli sözlerinin ne anlama geldiğini anlarız.

İzlemek: Birşeye bağlı olmak ya da, ona ulaşmak ve ona ayak uydurmak demektir, eğer bu kişi bir insansa. Bu durumda, izlenen insan; ya hidayet imamı ya da batıl imamdır. Ve her kim, İmam'dan ileri gitmiş ya da, İmam'ı izlemede geç kalmışsa, İmam a.s'ın izleyeni sayılmaz. Ve her kim, İmam a.s'a ayak uydurmuşsa/uymuşsa, izleyendir. Fakat, onun ayak uydurma doğruluğuna/hassasiyetine bağlıdır. Her bir detayda (2), İmam a.s'a uymada, özenli ve sebatlı olan kimse, genel bir biçimde, İmam a.s'a uyan kişi gibi değildir.

Şehitlik: İnsanlar arasındaki yaygın anlamı, Allah yolunda öldürülendir. Ve orjinal anlamı, hakkı kelimelerle ya da amel ederek deklare etmektir. Allah'tan başka ilah yoktur'u beyan etmek gibi.. Ve bu beyan, Allah'ın kelamını yükseklere taşımak için savaş meydanında ölen bir şehit tarafından yapılandır. Allah'tan başka ilah yoktur'a şahitlik etmiş kişidir bu. Ve diğerlerinden ayrı tutulmuştur. Zira, Allah'tan başka ilah yoktur'a, kaniyla şahitlik etmiştir. Ve bu iyi yolda, bu en büyük şehadettir. Bu sebepten, şehit kelimesi bu kişi için kullanılmıştır. Zira o, Allah'ın kelamını yükseklere taşımak için savaş meydanında öldürülmüştür. Hemen hemen her zaman.. Hatta, her kim, hesap gününde, ümmet ya da bir grup üzerine şahit olma pozisyonuna sahipse, o, şehittir. Tıpkı, İmamlar a.s, Peygamberler ve Elçiler a.s, Zehra s.a, Zeynep s.a, Meryem s.a, Nergis s.a, Vehhab el Nasrani (Vahab b. Cenah-i Kelbi), Hâlid bin Saîd bin Âs el-Emevî gibi... Her biri kendi ölçüsünde... Mehâsin Kitabı'nda, Eban bin Tağlib demiştir ki: *"Eğer insanlar, siperlerde öldürülmüşse, İmam Ebu Abdullah a.s'ın mevcudiyetinde onlardan bahsedilince, o a.s şöyle demiştir: "Onlara yazıklar olsun! Neden böyle yaparlar? Bunlar böyle yaparak, bu dünyanın ölümünü ve ahiretin ölümünü çabuklaştırıyorlar. Allah hakkı için yemin ederim ki, bizim Şialar'ımızın haricinde şehit yoktur. Hatta yataklarında ölseler bile."* (3)

Tefsir-i Ayaşî'de, Minhâl el Kassâb aktarır: *"İmam Ebu Abdullah a.s'a benim için Allah'tan şehitlik istemesi için dua etmesini söyledim. O a.s da şöyle buyurdu: Mümin, şehittir. Ve sonra Allah svt'nun şu ayetini okudu: İşte onlar rableri katında sıddıklar ve şehidler mertebesindedirler} Hadid: 19"* (4)

Ve İmam Bakır a.s: *"Sizden her kim bu meseleyi bilirse ve hayır için beklerse, savaşanlar gibidir. Vallahi, Muhammed saas'in Kaim'iyile birlikte, onların kılıcı ile savaşanlar gibidir." Sonra devam eder: "Esasen, vallahi, o, Resulullah saas ile birlikte, kılıcı ile savaşan gibidir." Sonra devam eder: "Esasen, vallahi, o, Resulullah saas ile birlikte şehit olanlar gibidir. Allah svt sizin hakkınızda şöyle*

der: {Allah'a ve peygamberlerine (böyle) iman edenler, var ya, işte onlar rableri katında sıddıklar ve şehidler mertebesindedirler. Mükâfatları ve nurları (âhirette) onları beklemektedir. İnkâr edip âyetlerimizi yalan sayanlar ise cehennemliktirler} Hadid:19" Sonra devam eder: "Allah hakkı için yemin ederim, sizler sıddık şehidler olmuşsunuzdur Rabbiniz katında" (5)

Açılış (Fethi Mübîn): Kişinin birşeyden geçmesini, ona ya da içine bakmasını ne önlüyorsa, onu kaldırmaktır. İster gözlerle bakarak olsun, isterse, sezgi ile ve kalbe ilham edilerek olsun. Kummi, İmam Sadık a.s'ın, Allah svt'nin şu kelamı hakkında *{Allah'tan zafer ve yakın bir fetih}* Saf: 13, şöyle dediğini rivayet eder: *"Anlamı; bu dünyadaki Kaim a.s'ın fethi demektir..." (6)*

Hiç şüphe yoktur ki, Kaim a.s'ın fethi, tüm ülkelerin fethiyle ve orada, saf dini kurmak ileidir. Ve orada, "Allah'tan başka ilah yoktur. Muhammed, Allah'ın Elçisi ve Ali, Allah'ın Halifesi'dir" sözünü yükseltmek ileidir. Ayrıca, melekut aleminin açılması ileidir. Ve Kaim a.s'la olan bir çok mümine, bu alemin ilham olması ileidir.

Bu sebepten, Hüseyin a.s **"beni izleyen"** ile şunu demek istemiştir: beni izleyen, benim yolumda ve benim ilkemle yürüyendir. Ve her dönemin bir Hüseyin'i vardır. O yüzden, her kim döneminin Hüseyin'ini izlerse, Hüseyin a.s'ı izlemiş demektir. Ve her kim, döneminin İmam'ının arkasında kalırsa, Hüseyin a.s'ın arkasında kalmış demektir. Ayrıca, Hüseyin a.s'ı izlemede, mertebeler vardır. Öyle ki, en yükseği, Hüseyin a.s'ın ilkesine ve metoduna uymak ve müminin, yaşadığı zamanın, Hüseyin'ini ile kalmaktır. Şaban Ayı duası'nda bahsedilmiştir: *"Onlardan öne geçen (hidayet çizgisinden) dışarıya çıkar; onlardan geriye kalanlar yok olur. Ve her kim onlara uyar ise, kurtulur" (7)*

Şehitlik ile de, Allah yolunda öldürülmekten bahsetmiştir. İster beden ölümü olsun ya da, ister karakter ölümü olsun. Ki, bu ölüm (karakter ölümü), beden ölümünden daha yücedir. Hak ile duranların karakterleri her daim, toplum tarafından, onlara yanlış şeyler söylenerek, yalan atılarak, suçlanarak, yerin dibine sokulmuş/aşağılanmıştır. Bunların hepsi, peygamber ve elçi düşmanları tarafından yapılmıştır. Tıpkı sapkın alimler ve onların karga gibi ne olduğunu bilmedikleri şeylere gaklayan (8) takipçileri gibi... Esasen, şehitlik ayrıca demektir ki; hakka, adalete, dürüstlüğe çağıran her bir kişi, Allah'ın şeriasını ve kelamını kurarak, zarara uğramıştır/kötülük edilmiştir.

Ve, Allah yolunda öldürülen kişi, onu öldüren ya da öldürülmesi ile memnun olan ve karakterini ya da mübarek bedenini yok eden ümmet üzerine, şahittir.

O a.s, fetih ile, yüksek alemlerin açılışından bahsetmiştir. Yani, her bir kişi kendi derecesinde, gerçekleri bilir ve nihayetinde fethi mübîn'e ulaşır ve Allah'ı bilir.

Bu sebepten, her kim Hüseyin'i izlemezse, metodu ile amel etmezse ya da zamanının Hüseyin'ini izlemezse, şehit olamaz. Yani, ne Allah yolunda öldürülmüş olabilir, ne de hakka şahit olabilir.. Ve,

bu sebepten, açılışı da idrak edemez. Yani, ne açılışı bilir, ne de ne olduğunu anlayabilir. Ve bundan hiçbir başarı elde edemez. Nasıl olur ki, bir fareyken, zulmetten başka ve içinde yaşadığı deliklerden başka birşey bilmezken, o nuru bilebilir?

Ve her kim Hüseyin a.s'ı izlerse, mutlak suretle şehittir. Ve açılışın bir kısmını, mertebesine göre idrak etmiştir. Ne kadar Hüseyin a.s'a uyuyorsa, o kadar Kaim a.s ile olan açılışı idrak etmiştir.

Son olarak, Hüseyin a.s haktır, kelamdır, kılıçtır, cennetler ve yeryüzü kaldığı sürece varolan prensiptir. Ve her kim, Hüseyin a.s'ın çağırıldığı hakka karşı giderse, Hüseyin a.s'ın "bizi destekleyecek hiçbir destekçi yok mu" kelamını ihmal ederse, her kim, Hüseyin a.s ile kılıç taşımamışsa ve Hüseyin a.s'ın ilkesi üzerine akidesini kurmamışsa, Hüseyin a.s'ı yüzüstü bırakmış/hayal kırıklığına uğratmıştır. Hatta, Hüseyin a.s'a ağılıyor gibi görünse bile... Hüseyin a.s, Resulullah Muhammed saas'i sever gibi yapan insanlarla savaştı. Ve Kaim a.s ise, Hüseyin a.s'ı sever gibi gözükenlerle ve onun musibetine ağlar gözükenlerle savaşacaktır. Allah'ın laneti, zulüm eden ve açılıştan hiçbirşey anlamayan insanların üzerine olsun. Çünkü, onlar, Hüseyin a.s'ı hiçbir gün izlememişlerdir (yolundan gitmemişlerdir).

1. Muhtasar Basâir'ul-Derecât syf. 6

2. Dua'da bahsedilmiştir: "Allah'ım! Muhammed ve Ehlibeyt'ine rahmet et; onlar derin girdaplarda yüzen (hidayet ve irfan) gemileridirler; o gemilere binen kurtulur, binmeyen ise boğulur. Onlardan öne geçen (hidayet çizgisinden) dışarıya çıkar; onlardan geriye kalanlar yok olur. Ve her kim onlara uyar ise, kurtulur." Bu sebepten, onlara uyan, onlarla beraber kalır ve asla onların yoluna ya da metoduna karşı gelmez. Çünkü, onlarsız hareket etmek dalalete düşmek ve gerilerinde kalmak, helak olmak demektir.

3. Muhammed b. Halid Barkî'nin Mehâsin Kitabı c. 1 syf.164

4. Bihar'ül Envar c. 24 syf. 38, Ayaşî'den aktaran, Tabersî rivayet etmiştir.

5. Bihar'ül Envar c. 24 syf. 39

6. Tefsir-i Kummi c. 2 syf. 366

7. Misbah'ul Müctehid syf. 45

8. Bir karganın sert çıığı.

Soru 15: Yediğimiz meyveler, insan vücutlarının kalıntıları olan toprakta büyüyor. Acaba, bizler, insanoğlunun bedenlerini de mi yiyoruz?

Cevap 15:

Fiziksel beden, cisimdeki (maddedeki) ya da varolabilen hiçlikteki, mükemmel suretin bir tecellesi ya da tezahürüdür. Bu sebepten, tat, koku, renk alma ve fiziksel bedene ait tüm detaylar, bu mükemmel suretten gelir. Aynı cisme istinaden (az evvel bahsettiğim hiçliğin var olabileceğine istinaden), eğer, portakalın sureti içinde tezahür etmişse, o zaman cismin hoş bir kokusu ve tadı olur ve yenmesi caizdir. Fakat, eğer murdar bir suret tezahür ederse içinde, o zaman da, hoş olmayan kokuya sahip olur ve yenmesi yasaktır.

Bu sebepten, ölümden sonraki insan bedeninin sonucu (eğer Allah, doğada yok olmayı istemişse), bir avuç topraktır. Ve bir avuç toprağın, mükemmel fiziksel sureti, insan bedeninin suretinden (imajından) farklıdır. Bu sebepten, doğada yok olmuş insan bedeni ile, bu yok oluştan geriye kalan bir avuç toprakla arasında hiçbir gerçek benzerlik yoktur. Benzerlik gören de, maddenin benzerliğine bel bağladığı için, gaflete düşmüştür.

Ve cisim, varolabilen hiçliktir. Esasen, bu, mükemmel suretin tespiti ve ihtisasıdır. Ve mükemmel suret, birbirinden ayrılır. Ve diğerinden başka bir sonuç vermez. Yani, örneğin, doğaya karışmış olan bir bedenin üzerinde büyüyen ve meyve veren ağaç, doğaya karışmış olan bedeni özümsememiştir (abzorbe etmemiştir). Esasen, topraktaki kendine ait kimliği ve özelliği olan materyali emmiştir. Ve bu, doğaya karışmış olan bedenden ayrışır. Hatta, cisme ya da belirlenmemiş ya da özel olmayan, varolabilen hiçliğe, vücut ile ortak olarak, sahip olmuş olsa bile. Yani, örneğin, eğer bir kimse bu meyveden yerse, doğaya karışmış olan bedenden sonuçlanan birşeyi yemiyor olacaktır. Böylece, sonuç olarak; hiçbir insan, bir başka insanı yemiyor ve hiçbir insan, diğeri tarafından da yenmiyor.

Soru 16: İblis, meleklerden mi, yoksa cinlerden midir?

Cevap 16: İblis (Allah'ın laneti üzerine olsun), Cinler'dendir (1).

Yalnız, Allah'a çok ibadet ettiğinden dolayı, Melekler'in makamına yükselmiş ve meleklerden olmuştur.

Zira Cinler, Allah'a ibadetleri ve itaatleri ile, melek olana kadar, mertebelerinde yükselirler. Fakat, nihayetinde, İblis (I.a), Allah'ın emrine, "Ben"den dolayı asi olmuş ve böylece cehennem dibine düşmüştür. Bu yüzden, Kuran, bazen İblis'ten, Melek (2), bazen de, Cin (3) olarak bahsetmektedir.

Ve, Hz. Ali a.s, Kasia (hakir görme) Hutbesi'nde, İblis'e, Melek olarak hitap etmiştir (4).

Bu sebepten, Adem as'a secde etmeden önce, her ikisi, İblis için doğrudur (Melek, Cin) (5). Çünkü, İblis, makamdan makama yücelmiştir.

1. Cemil Bin Derrac, Ebi Abdillan as'a sormuştur: "İblis, Meleklerden miydi ? ve Sema'nun meselelerinden herhangi birine ulaştı mı (görevlendirildi mi)? Buyurdu: İblis, meleklerden değildi. Ve Sema'dan ona hiç bir görev verilmedi. O, hem Cinlerle, hem de Meleklerle ile idi. Ve, Melekler, İblis'i, melek olarak görürlerdi. Fakat, Allah biliyor ki, o, öyle değildi. Bu sebepten, Allah, secdeye kapanmasını emredince, yaptığı şeyi yaptı (itaatsizlikte bulundu)". (Bihar-ül Envar, Cilt: 11, S. 119.

2. "Ve meleklerle: "Âdem'e secde edin." dediğimiz zaman İblis hariç, (onlar) hemen secde ettiler. (İblis) direndi ve kibirlendi. Ve kâfirlerden oldu." Bakara Suresi, 34.ayet.

3. "Ve meleklerle, "Âdem'e secde edin." demiştik. İblis hariç, hemen secde ettiler. O cinlerdendi. Böylece Rabbinin emrini (yapmayarak) fıskaya düştü. Hâlâ onu ve onun zürriyyetini (neslini), onlar sizin düşmanınız (olduğu halde), Benim yerime dostlar mı ediniyorsunuz? Zalimler için ne kötü bir bedel (cehennem)." Kehf Suresi, 50.ayet

4. İmam Ali as buyurmuştur: "O halde Allah'ın şeytana yaptığından ibret alın. Öyle ki uzun amelinin, yoğun çabalarını boşa çıkardı. Allah'a altı bin sene -dünyanın yılları mı, yoksa (her günü bin yıl olan) ahiretin yılları mı bilinmez- ibadet etti, ama bir anlık tekebbür ile hepsini boşa çıkardı. İblisten başka, onun gibi bir günah işledikten sonra kim Allah karşısında emanda kalabilir? Hayır! Münezzeh olan Allah, bir meleğin cennetten çıkmasına sebep bildiği bir ameli, bir beşerin cennete girmesine sebep kılmaz. " Nehc'ül-Belağa, Kasia hutbesi (192).

5. İblis'in hakkında Kuran bazen Melek, bazen de Cin olarak hitap eder.

Soru 17: Peygamberler, Elçiler ve Eimme (İmamlar) a.s'ın, diğerleri arasından seçilip, ayrılarak, masum olmalarının sebebi nedir?

Cevap 17: Allah, Ademoğullarını elleri arasına aldığında (önüne serpiştirdiğinde) ve onlara şöyle dediğinde: *{...Ben Sizin Rabbiniz değil miyim?...} (elestü birabbiküm)* Araf: 172

Onlar, verdikleri cevaplara göre gruplara ayrıldılar:

İlk grup, soru kulaklarına gelmeden önce, nuru, perdelerin (hicapların) arkasından görüp, "EVET, Sensin bizim Rabbiniz (*Kalu bela*)" diye cevaplayanlardı. Ve bu grup; nuru, arkasından gördükleri hicaplar ve perdelerin sayısına göre, birkaç alt gruba bölünürler. Ve bunlar, nurun hicaplarını geçip, büyüklüğün madenine (1) erenlerdir. Müminlerin Emiri a.s buyurdular: *"Ya Rab! Bana, Sana tam bir şekilde bağlı olmayı lutfet. Ve bizim yüreğimizi, gözlerimizi, Senin nurunu görme kabiliyeti olan bi nurla aydınlat. Ta ki, bizim basiretimizin gözü, nurun hicaplarını kaldırıp, büyüklüğün nuruna ersin ve bizim canlarımız, Senin izzetinin mukaddes makamına katılsın."* (2)

İkinci grup, sorunun kulaklarına değmesinden sonra, nuru; hicaplar ve perdeler kaldırıldığında görenler ve "EVET" diye cevap verenlerdi. Ve bunlar da; işitme ve cevaplama süratine göre, birkaç alt gruba bölünürler. Ve bu grup da, **Azâde** (özgür) olanlardır. Ondan sonra, köleler grubu gelir. Onlar, etraflarındakilerin, "EVET" diye cevaplamalarını duyduktan sonra, "EVET" cevabını vermiş olanlardır. Ve ondan sonra da, münafıklar grubu gelir. Onlar, "EVET" diye cevap vermişlerdir fakat kalben, duyduklarında şüphelidirler. (3)

Ve sonra (**3.cü grup**), kafirler kategorisi vardır ki, bunlar, "EVET" diye cevap vermeyenlerdir. (4)

Peygamberler, Elçiler ve Eimme (İmamlar) A.S; birinci kategoridendirler. Doğrudur ki, onlar nuru, hicapların ve perdelerin arkasından gördüler. Çünkü, onlar, sağa veya sola dönüp de bakmadılar. Ve ruhları, yüce aleme maal olmuş vaziyetteydi. Ve bakışlarını, ALLAH'ın faziletine odaklandırmışlardı. Ve Allah sv't'dan gafil olamıyorlardı. Ve, kendileri a.s'lar (Peygamberler, Elçiler ve Eimme a.s), derece sahibidirler ve onların arasında, bazıları vardır ki, tüm vücutlarını, ALLAH'ın bereketine ve lütfuna odaklandırmışlardır. Bazıları da vardır ki, bu dereceden daha aşağıdadırlar. Onların herbiri, kendi teveccühleri ve çabalarının oranına göre, ALLAH'ın ayetlerini görüp yararlanmışlardır: *{İnsan ancak çabasının sonucunu elde eder. Ve çabasının karşılığı ileride mutlaka görülecektir. Sonra kendisine karşılığı tastamam verilecektir. Şüphesiz en son varış Rabbinidir.}* Necm: 39-42

Böylece, o alemde, tüm Ademoğulları, seçme hakkına sahiplerdi. Ve onların her biri, buna göre insanların yaratıldığı; ALLAH'ın fitratına sahiplerdi. Ve bakışını nura odaklandıran her biri, kendi

iradesiyle, YAKINLARDAN oldu. Veya, bazıları da, karanlığa karşı odaklanıp, cehennem ehlerinden oldular. Peygamberler, Elçiler ve Eimme a.s; kendi iradeleriyle, ALLAH'ı (svt) seçip, bakışlarını nura karşı odaklandılar. Sonra, ALLAH da, onları seçti.

Masumluğa gelince, çoklarının düşündüğü gibi tek bir merteye değil, lakin, merteye mertebedir. Ve Peygamber, Elçi ve İmamlar a.s'ın her biri, seçimine göre (5), masumluk mertebelerine ayrılmışlardır. Bu sebepten, masum kişi, Allah svt tarafından ne haram kılınmışsa, bundan kaçınmak hususuna sıkı sıkıya tutunmuş olmalıdır.

Mean'il Ahbar Kitabı'nda, Hişam şöyle demiştir: *"Ebi Abdullah a.s'a dedim ki, 'İmam masum olmalı deyişinin anlamı nedir?' Böylece İmam a.s dedi ki: 'Masum, Allah'ın haram kıldığı herşeyden sakınandır. O svt buyurur ki, {Kim Allah'a sımsıkı bağlanırsa, kesinlikle o, doğru yola iletilmiştir} Ali İmran: 101" (6)*

Ebu Abdullah El-Sadık a.s buyurur: *"Masum, Allah'ın ipine sımsıkı sarılmış olmalıdır. Ve Allah'ın ipi, Kuran'dır. Ve Kuran, İmam'a hidayet eder. Tıpkı Allah svt'nin buyurduğu gibi, {Gerçekten bu Kur'an en doğru olan yola götürür} İsra:9" (7)*

1. Davud er-Rakki şöyle rivayet etmiştir: Ebu Abdullah (Cafer Sadık Aleyhisselâm) buyurdu, "Allah, varlıkları yaratmayı dileyince onları önüne serpiştirdi ve onlara şöyle dedi: "Rabbiniz kim?" İlk önce Resulullah (sallallahu aleyhi ve âlihi), Emir-el-Mü minin (Ali b. Ebu Talih) ve imamlar (aleyhimusselâm) konuştular ve: "Sen bizim Rabbimizsin." dediler. Bunun üzerine yüce Allah, ilmi ve dini onlara yükledi, sonra meleklerle şöyle dedi: «Bunlar benim dinimin ve ilmimin taşıyıcılarıdır. Yaratılmışlar içinde benim güvenilir kullarımdır, onlar sorumludurlar. Sonra Ademoğullarına dedi ki: Allah'ın Rabliğini, şu zatların velayet yetkisini, itaat edilmelerinin zorunluluğunu kabul edin. Dediler ki: Evet, Rabbimiz, kabul ediyoruz. Sonra meleklerle şöyle dedi: Siz de şahit olun. Melekler yarın şöyle dememeleri için: ("Şahit olduk... Bizim bundan haberimiz yoktu. Veya şöyle dememeleri için: Daha önce atalarımız, şirk koşmuştu. Biz onlardan sonra gelen bir zürriyetiz. Şimdi bizi batıl ehlinin yaptıklarından dolayı helak mı edeceksin? " (Araf, 172-173) Ey Davud, biz Ehl-i Beyt'in velayeti, misak ile insanlara onaylatılmıştır.» Bihar'ül Envar, c. 5, syf. 244

2. Şaban Duası'ndan bir bölüm, bakınız: Ikbal El-Amel, syf. 687.

3. Ibn Meskan, Ebu Abdullah a.s'a, Allah svt'nin şu kelamını sorar: {Hani Rabbin (ezelde) Ademoğullarının sulplerinden zürriyetlerini almış, onları kendilerine karşı şahit tutarak, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" demişti. Onlar da, "Evet, şahit olduk (ki Rabbimizsin)" demişlerdi}, "Bu yüz yüze mi oldu?" O a.s cevap verdi, "Evet, ilim teyid edildi, ve onlar bu olayı unuttu, hatırlayacaklardır. Ve, eğer böyle olmasa, hiç kimse, kimin onu yaratıp lütuf ihsan ettiğini bilemez olurdu. Bazıları zer aleminde dilleri ile ikrar ettiler fakat kalpleri ile inanmadılar. Böylece Allah svt buyurdu, {Fakat onlar daha önce yalanladıklarına inanacak değillerdi} [Araf:101]" Bihar'ül Envar c. 5 syf. 237.

4. Ebu Cafer, babasından nakleder: "Resulullah saas, Ali a.s'a şöyle dedi: Allah svt, mahlukatı inisiye ederken (uyumlarken) ki, Allah'ın Hüccet'isin. Ki O svt, onları hayaletler gibi yapmıştı ve "ben sizin Rabbiniz değil miyim" diye sormuştu. Onlar da, "evet" demişti. Ve O svt: Muhammed, Allah'ın Peygamberi midir? Diye sormuştu. Onlar da, evet demişti. Ve O svt: Ali, Müminlerin Emiri midir? Diye sormuştu. Tüm mahlukat da, küstahça ve kibirlice sana biat etme hususunda karışmıştı. Çok azı hariç.. Ve bunlar, birkaç azınlıktır. Ve bunlar, hak ehlerinden olanlardır" Bihar'ül Envar c.24 syf.2

5. Ve bu noktadan sonra ve ötesinde, birbirleri üzerine üstündüler.. Allah Teala'nın buyurduğu gibi, {İşte peygamberler! Biz onların bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. İçlerinden, Allah'ın konuştukları vardır. Bir kısmının da derecelerini yükseltmiştir. Meryemoğlu İsa'ya ise açık deliller verdik ve onu Ruhul-Kudüs (Cebrail) ile destekledik.} Bakara:253

6. Mean'il Ahbar, Şeyh Saduk syf. 132.

7. Mean'il Ahbar, Şeyh Saduk syf. 132.

Soru 18: "Ey o bütün iman edenler! Sizi kendinize hayat verecek şeylere davet ettiği zaman Resulüyle Allah'a icabet edin ve bilin ki Allah hakikaten kişi ile kalbinin arasına girer, ve siz hakikaten hep ona haşrolunacaksınız." (Enfal: 24)

"Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona **şah damarından** daha yakınız." (Kaf: 16)

Bu ayetlerde geçen **kalp** ve **şah damarla** ne demek istenmiştir?

Cevap 18: Buradaki kişi, Allah'a ve yeryüzünde Allah'ın Halifesi'ne inanan, insandır. Ve kalbi, mahlukat üzerine hüccet, demektir. Bu nedenle, kalp, masum İmam'dır. Ve kalp, masumun benzeridir çünkü, kalp gibi, İmam da, kainatın meselelerini yönetir. Tıpkı kalbin, insan bedenindeki meseleleri yönettiği gibi.

Şah damar da, masum İmam'dır. Zira, masum İmam, Allah'ın sımsıkı ipidir (1) ve mahlukata giden, İlahi akışın kapısıdır. Bu yüzden, masum, mümin insana çok yakındır ve mümin kişi, Allah'ın ihtiyaçlarını gidermesi için, ona (masum imam'a) rica eder/istirham eder.

Ve bu ayetler, Allah'ın insanlara, peygamber, elçi ve imamlar a.s'dan daha da yakın olduğunu açıklar. Ve eğer, ihtiyaçlarınızı gidermek için onlara dönerseniz, Allah sizle, onların arasına girer. Böyle yaparak, onları, Allah'ın haricinde rabler edinmiş olursunuz. Fakat, ihtiyacınızı gidermek ve Allah'tan şefaahat istemek için, onları, Allah'a giden bir yol olarak almalısınız. Zira, onlar, Allah svt'nin izni olmadan ne şefaahat ederler, ne de konuşurlar.

{Onlar hep onun emriyle iş görürler} Enbiya: 27

O zaman, Allah nasıl olur da, onların (a.s), Allah'ı görmeyen kör birine, şefaahat etmelerine izin versin?

"Kör, Seni görmeyen gözdür"

O svt buyurmuştur: "İzni olmadan O'nun katında kim şefaahat edebilir?" (Bakara: 255)

Ve, O svt buyurmuştur: "Rahmân'ın izin verdiklerinden başkaları konuşmazlar; konuşan da doğruyu söyler." (Nebe: 38)

1. Abdullah bin Abbas rivayet eder. Resulullah saas hutbe veriyordu ve hutbenin sonunda şöyle buyurdu: "Allah svt, bizde on özelliği biraraya getirmiştir. Zira, bunları ne bizden önce; ne de, bizden başkasına getirmemiştir. Hikmet, sabır, ilim, nübüvvet, hoşgörü, cesaret, adalet, dürüstlük, saflık/temizlik ve erdem. Bizler takva ehli, hidayet yolu, yüce örnek, yüce hüccet, sağlam tutamaç ve sağlam ipleriz. Allah'ın nazik olmanızı emrettiği kişiler bizleriz. Ki, hidayetten sonra, dalalet dşında ne kalır? Nasıl dönersiniz?" Bihar'ül Envar, c. 26, syf. 244.

Soru 19: Muhkem ve müteşabih olan ayetler nelerdir? Ve hangisinin ne olduğunu nasıl ayırt edebiliriz?

Cevap 19: Müteşabih; *“cahillere karışık gelen ifadelerdir”*, onlar a.s’dan rivayet edildiği üzere (1). Ve muhkem ayetler, Kitab’ın Anası’dır (Ümmü’l Kitab) (2). Ana, ondan doğulan ve ona dönülendir. Yani, ana demek, asıl demektir. Bu sebepten, müteşabih ayetlerde ne denilmek istendiğini anlamak için, muhkem ayetlere dönülmelidir. Ve muhkem ile müteşabihin arasındaki farkı bilmek için ise, Kuran’ın, Kudsi hadislerin, Peygamberler ve İmamlar a.s’ın kelamının; şunları içerdiğini bilmek gerekir:

1. Ana Kitap’tan olan kelimalar (muhkem ayetler kitabı): Ve bu; içinde ne yazılı olursa olsun, be’da ya da tebdil olmayan (değişiklik), bir levhadır. Ve bu, ne olursa olsun hiçbir şekilde kıyamete kadar değiştirilmeyen, neyin ne olduğu, ya da, ne olacağı hakkındaki ilimdir. Ve bu, Allah svt’nın, peygamberler, elçiler ve imamlar a.s haricinde kimseye göstermediği, gayb ilmidir. O svt, onlara (a.s), ihtiyaca göre, risaleti tebliğ etmenin yüksek yararına ya da İmametlik görevlerini yapmada, bazısını gösterir.

{O gaybı bilendir. Hiç kimseye gaybını bildirmez. Ancak seçtiği resüller başka. (Onlara bildirir.) Fakat O, Resülün önünde ve arkasında gözetleyici (melek)ler yürütür ki resüllerin, Rablerinin vahiylerini tebliğ ettiklerini bilsin. Allah onların her halini kuşatmış ve her şeyi inceden inceye sayıp dökmüştür} Cin: 26-28

2. Levh-i Mahv ve İsbat’ta (yazılıp, silinen levhada) yazılı olan kelam (müteşabih ayetler kitabı): Bu da, ayrıca, ne olduğu ya da ne olacağı hakkındaki ilimdir. Fakat, aynı vakıa/olay için, birçok açıdan ve sayısız ihtimaller ile ilgilidir. Onlardan biri gerçekleşecektir ve bu, Ana kitap’taki olasılıktır. Diğer geri kalan olasılıklar, bir sebepten ötürü gerçekleşmezler. Belki, belli bir olay, onların gerçekleşmesini durdurmaktadır. Örneğin: Akrep sokarak, 50 yaşındaki filan birinin bu sabah öleceği yazılıdır. Fakat, eğer biraz parayı sadaka olarak vermişse, bu şer, ondan uzaklaştırılır. Ve 10 sene daha fazla yaşar. 10 sene geçtikten sonra, eğer ailesine iyi davranmışsa, ömrü 5 sene daha uzatılır.

Bu sebepten, Levh-i Mahv ve İsbat’ta, insanoğlunun yaşamına ait bir çok ihtimal vardır. Bu kişi, örneğin, belki akrep sokmasından sonra yaşamayacaktır. Ve, belki, sadaka verecek, bu sebepten de, 10 sene fazla yaşayacaktır. Ve belki, bu 10 seneden sonra ölecektir. Ve belki, ailesine iyi davranacak ve 5 sene daha yaşayacaktır (3). Bu, İlâhî takdir olmasa, amel ve dua, geçersiz olurdu. Allah svt buyurmuştur ki:

{Yeryüzünde ve kendi nefislerinizde uğradığınız hiçbir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır} Hadid: 22

Ama Ümmül Kitab'a gelince, bu kişi için, bu ihtimallerin yalnızca biri yazılıdır. Ve bu olasılık da, değişmez. Örneğin, bir kişinin 65 sene yaşayacağı yazılmıştır ya da yazılmıştır ki, bir kişi 60 ya da 50 sene yaşayacak. Ana Kitap'ta, sadece bu olasılıklardan biri vardır.

Bu sebepten, Levh-i Mahv ve İsbat, müteşabihat levhasıdır. Fakat, her kim bu müteşabihin detaylarını biliyorsa, imamlar a.s gibi, o zaman bunlar, muhkemdir. Ve masumlar a.s'a, müteşabihat yoktur. Zira, tüm Kuran, onlara, muhkemdir (4). Ve onların haricinde de; başka kimseye muhkem değildir. İlmi onlardan (a.s) alan kişiler dışında... Kuran, gayri-masum olanlara, müteşabihtir (5). Çünkü, gayri-masum, müteşabih ayetin içindeki muhkemi ayırt edemez. Ve nasıl olur da, onlar a.s'dan başkası ayırt edebilsin ki, Sadık a.s, Ebu Hanife'ye müteşabih ayetlerden, muhkem olanları, İmamlar a.s'dan başkası tanıyamaz olduğunu, bir kanıt olarak sunarken? (6)

Buna ilave olarak, insanlar, lâfızlarının (7) haricinde, Kuran'dan hiçbirşey bilmezler. Ve lâfızlar, deniz kabukları gibidir. Sadece, mananın bir kısmını içerir. Ve bu manayı, yanılsamadan (ilüzyon) ve daha düşük alemlerden (dünyadan) alırlar. Bu sebepten, mana, batıl olur. Ya da, melekuttan ve oradaki gerçek/hakiki eşyalardan/şeylerden alırlar. Bu sebepten, bu da, Levh-i Mahv ve İsbat'tan olur (8).

Ve bu levhada yazılı olan olaylar, aslen gerçekleşmeyebilirler. Bu sebepten, buna bağlı olan lafızların manası, hiçbir zamanda gerçekleşmez ya da gerçekleşir, ve bunlar gerçektir. Fakat, bir çok yönde bulunmaktadır. Her bir yön, kendi insanına, zamanına ve gerçekleşecek olan yere sahiptir. Bu insanlara, aşağı alemlerde, masumlar a.s tarafından açıklanmıştır.

Bu sebepten, aynı Kuran ayeti'nin tevili, İmam Sadık a.s zamanında, İmam Mehdi a.s'ın zamanındaki teviden tamamen değişiklik gösterir. Çünkü, zaman, mekan ve insanlar farklıdır. Ya da, diyebiliriz ki, çünkü, değişkenler, Kuran'ın nüzulu dünyasında yer değiştirmiştir. İster, nüzul alemi, melekut olmuş olsun, ister bu dünya (9) olmuş olsun. Bu sebepten, müteşabihi, muhkem yapmak, masumun görevidir. Ve, masum (10) haricinde hiç kimse, müteşabihten muhkemi tanıyamaz.

Ve ayetlerdeki müteşabih anlam, istenilen anlamı ve gerçekleşmiş ve zaman içerisinde gerçekleşen olayları içermektedir. Aynı Kuran lafzası, bir çok anlama sahip olabilir ve bu anlamların her biri, çeşitli olaylara uygulanabilir. Bu sebepten, Allah'tan başka ve Allah'ın göstermeyi seçtiği kişilerden başka, ki onlar da masumlar a.s'dır, Kuran'ın, kimsenin bilmediği bir çok zahiri vardır. Bu sebepten, Müminlerin Emiri Ali a.s'ın Besmele hakkında yazabileceğinin, ancak 70 deve (11) tarafından taşınabilecek olması, tuhaf değildir.

Ve müteşabih ayetler arkasında hikmet vardır. Masum a.s'a gereksinim ve ihtiyaç olduğunu bilmek gibi (12). İnsanların nefsinde ümidi ihya etmek, imtihan etmek (13), elekten geçirmek (14) ve üzerinden şu an geçmeyeceğim daha bir çok hikmet vardır.

Ve müteşabihler, Kuran'ın melekuta ya da bu dünyaya nüzlundan ayrılmaz olan, kesin konulardır. Ya da, Ana Kitab'ın levhasının, çokluk ve çeşitlilik dünyasına nüzlundan ve bu dünyalardaki çokluğunun, Levh-i Mahv ve İsbat'ın (15) nüzlundan, ayrılmaz olan, mutlak konulardır.

Ve, müteşabihte, peygamberler, elçiler ve imamlar a.s'ın, insanların anlayabilecekleri şekilde konuşabilmeleri için, mükemmel çözüm/hal bulunmaktadır (16).

Ve müteşabih ayeti, muhkeme dönüştürmek; ki bu masum imam'ın görevidir; Mehdi a.s'ı ve o a.s'dan haber vereni tanımak için, bir alamet ve ayettir. Bu sebepten imamlar a.s şöyle buyurmuştur:

"Eğer bir kişi, İmamlığı iddia ederse, ona büyük meseleleri sorun. Eğer İmam ise, cevaplayacaktır" (17)

Ve bugün bu büyük meseleler, Muhammed saas'ın Al-i Muhammed'in gemisini, büyük, sürükleyici fitne dalgalarına doğru ilerler ve yeryüzünde tağut hükümetine son verir yapmaktadır.

1. Mes'ede b. Sadaka'nın şöyle dediği belirtilir: İmam Sadık'a (a.s), nasih, mensuh, muhkem ve müteşabih hakkında bir soru sordum. Buyurdu ki: "Nasih değişmez ve gerekleri yerine getirilen ayetlerdir. Mensuh ise, gereğince amel edilip de sonradan bir başka ayetin gelmesi ile hükmü yürürlükten kaldırılan ayettir. Müteşabih ise, cahillere karışık gelen ifadelerdir." Tefsir-i Ayaşı c.1, s.11, h:7

2. Mes'ede b. Sadaka'nın şöyle dediği belirtilir: İmam Sadık'a (a.s), nasih, mensuh, muhkem ve müteşabih hakkında bir soru sordum. Buyurdu ki: "Nasihden maksat, değişmez ifadelerdir. Mensuh ise, eskiden uygulanan ifadelerdir. Muhkem, gereğince amel edilen, müteşabih ise, birbirine benzeyen ifadelerdir. Tefsir-i Ayaşı c.1, s.10, h:1

3. Ebu Cafer a.s, "İyilik yapmak ve sadaka vermek, sefaleti yoke der, ömrü uzatır ve 90 habis ölümü ötelir" El-Kafi c. 4 syf. 2.

4. Berid bin Muaviye, Ebu Cafer a.s'a, Allah svt'nun şu ayetinin manasını sorar, {kalplerine ilim verilmiş olanlara, bunlar muhkem ayetlerdir}, ve sorar "Sizler, bu insanlar mısınız?" O a.s şöyle buyurur, "Bizden başka kim olabilir ki?" Vesail'uş Şia c. 27 syf. 198.

5. Cabir bin Yezid, "Ebu Cafer a.s'a, tevil hakkında bazı şeyler sordum. Böylece, o a.s da bana cevap verdi. Sonra, tekrar sordum, bu sefer farklı bir cevap verdi. Ben de dedim ki, fakat önceden bana başka bir cevap vermiştiniz. O a.s da şöyle buyurdu: Ey Cabir, Kuran, batınıdır (ve batının içinde de batın vardır. Ve zahiridir (ve zahirin içinde de, zahiri vardır). Ey Cabir, insanların akıllarından, Kuran'ın tevilü kadar hiçbir şey bu kadar uzak değildir. Ve, bir ayetin başı da, bir başka anlamken, sonu da, başka bir anlamdır. Ve hepsi bu sırada, bir çok yüzü olan konuşmaya bağlıdır." Vesail'uş Şia c. 27 syf. 192.

6. El-Meclisi, tüm olaydan, Bihar'ül Envar'da bahsetmiştir ve bu da, onun bir parçasıdır. Şuayib bin Enes, Ebu Abdullah a.s'ın bazı sahabesinden aktarır: "O a.s buyurdu: 'Sen Irak halkının alimi misin?' Ebu Hanife, 'Evet.' İmam a.s, 'Onlara neyle vaaz veriyorsun?' Ebu Hanife, 'Allah'ın Kitabı ve Peygamberi'nin Sünneti ile.' İmam a.s, 'Ey Ebu Hanife, Allah'ın Kitabı'nı ve nasih ile mensuh ayetlerini, bilinmesi gerektiği gibi bildiğini mi iddia ediyorsun?' Ebu Hanife, Evet. İmam a.s, 'Ey Ebu Hanife, sen yanlış bilgiyi iddia ettin. Yazıklar olsun sana! Allah, bu ilmi, üzerlerine kitap inen kitap ehli haricinde başka kimseye vermemiştir. Yazıklar olsun sana! Bu ilim, sadece, bizim peygamberimiz (saas)'in ehlibeyt'ine özeldir. Ve, Allah, Kitabı'ndan 1 tane harfî bile senin miras almanac mücade etmemiştir...' vb."

-
7. Ebu Cafer a.s, Amr b. Ubeyd'e şöyle demiştir, "İnsanlar, Kuran'ı indiği şekliyle okumalıdır. Ki böylece, tevilini isterlerse Ey Amr, o zaman hidayet bizle ve bizedir" Vesail'uş Şia c. 27 syf. 202.
8. Ve bu bölünmeyle, her kim Ehlibeyt a.s ile hayatta kalmak istiyorsa, kitabın ilmini kazanmak, özeldir.
9. Isak Bin Ammar, Ebu Abdullah a.s'ın şöyle dediğini aktarır, "Kuran'ın tevilidir. Bazısı olmuş, bazısı henüz olmamıştır. Bu sebepten, eğer, tevil, İmamlar'dan birinin zamanında vuku bulursa, o zaman, o zamanın İmam'ı, bunun tevilini bilir" Vesail'uş Şia c. 27 syf. 196.
10. Kuran'ın müteşabih ayetlerinin, Hz Muhammed saas'ın Vasileri dışında, başka kimse tarafından bilinmediği, bir çok hadiste geçmiştir. Bunlardan biri, Ebu Cafer a.s, "Bizler, ilimde derinleşenleriz (rasihun). Ve Kuran'ın tevilini biz biliriz" Vesail'uş Şia c. 27 syf. 198
11. Müminlerin Emiri a.s buyurdu, "İsteseydim, sizlere Besmele'den yetmiş deve yükü kadar tefsir yapardım" Müstedrak Sefinet El Bihar, Şeyh Ali Namazi c. 2 syf. 338.
12. Kuranı Kerim'in ilmi hakkında bir konuşmada, Müminlerin Emiri a.s. şöyle buyurdu, "Kimsenin bilmediği kısmı da, sadece, Allah svt, melekleri ve ilimde derinleşmiş olanlar bilir. Ve O svt, böyle yaptı ki, Resulullah saas'ın mirasını gasp eden batıl ehli kişiler, Allah svt onlara bunu lutfetmediği takdirde, kitabın ilmini iddia edemesinler... Ve ayrıca, onlar üzerine atanan vasiyi izlemek üzere, onları, vasiye yönlendirme gerekliliği için.. Zira, ona itaat etmede çok kibirli oldular." Vesail'uş Şia c. 27 syf. 194.
13. Anlamı, eğer bu, Levh-i Mahv ve İsbat (müteşabihat) olmazsa, o zaman, yazılı olan hiçbirşey değişmez. Ve insanlar, durumlarının gelişiğine, ömürlerinin uzayacağına, onlara lütfedilenlere dair; ki bunlar, duaya, sadakaya, aileye iyi davranmaya, akrabalara kibar olmaya vb iyi amellere istinaden, ahirette iyi bir durumda olmaktadır; bunlara dair, ümit beslemez olurlar.
14. Eğer tüm Kuran, tüm insanlara muhkem olsa, her bir kişi bundan dolayı, kendisinin imamı olurdu. Ve, masuma gitmek hususunda, ona Kuran'ın tevilini danışmak hususunda, test olmazdı. Fakat Allah svt, bunu müteşabih yapmıştır ki, böylece, insanların atanan vasilere karşı itaat edip etmediklerini, onlardan a.s rivayet edilenleri nasıl yaptıklarını ve onları izlemeye karşı nasıl da kibirli olduklarını ya da, Kuran'ın ilmini onların dışında başkalarından alıp almadıklarını bilsin.
15. Aklın seması ya da yedinci sema, genelleme dünyasıdır. Ve, ilim 6 semaya her inişinde, bu ilmin halkası genişler ve dalları, detayları, yönleri, zirve hallerine ulaşana kadar yaşadığımız dünyaya yükselirler. Bu sebepten, Ehlibeyt a.s, 70 yönden konuşabildiklerini ifade etmişlerdir. Ve herbiri için de, bir haklı sebep vardır. Ebu Abdullah a.s: "Ben 70 açıdan konuşurum ve herbirinde bir haklı neden vardır" Besâir-ul-Derecât syf. 349-350
16. Resulullah saas buyurdu, "Biz peygamberler, insanlara, kapasiteleri dahilinde anlayacakları şekilde konuşmak üzere emrolunduk" El-Kafi c. 1 syf. 23. Bu sebepten, eğer, dinin geri kalan ilmi, sadece bir yönden, muhkem ayetler olsa, o zaman peygamberler, insanlara kavrayabilme kapasitelerine göre nasıl konuşabilecekler?
17. Gaybet-i Numani syf. 17
-

Soru 20: Allah svt'nın şu kelamının anlamı nedir, *{Vay haline o namaz kılanların}*?

Maun: 4

Cevap 20: Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla,

{Gördün mü dini yalan sayanı? İşte odur yetimi itip kakan; Ve yoksula yedirmeyi özendirmeyen! Vay haline o namaz kılanların ki, Onlar namazlarının özünden uzaktırlar. Onlar halka gösteriş yaparlar (ikiyüzlülük edenlerdir). Hayra da engel olurlar} 107:1-7

{Gördün mü dini yalan sayanı?}: Buradaki soru mümine yöneltilmiştir. Ve, bu, sonucu, ceza ve diriliş gününü inkar eden kişiye olan sorgudur. Ya da, gerçekte, Allah svt'nın varlığını inkar edene yapılan sorgudur.

Yeni dini ve onu getireni, yani Hz. Muhammed saas'i inkar etmenin kökeni, Allah'a ve ahirete inanmamaktır. Hatta, kafirler bunu beyan etmese bile. Halbuki, bu sonuç, tanıtımsız gelmemiştir. Bilakis, gerçek tanıtımlardan gelmiştir. Ki bunlar da, yetimi, onun hakkını inkar etmektir, ve yetimle kastedilen şey, yani, insanların arasındaki birey/zattır. Ki, ahlakı, onuru ve Allah'a teslimiyetinde ve Marifetullah'ta kimse ondan öne geçmez. Ve onlar; Peygamberler, Elçiler ve İmamlar a.s'dır. Bu sebepten, her kim, ceza gününü inkar ediyorsa, onların, onun üzerine atanmışlığını kabul etmiyor demektir. Çünkü, İblis'in hastalığı "ben ondan daha iyiyim" ona bulaşmıştır. Bu sebepten, ondan daha iyi olan birinin, onun üzerine atanmışlığını/hüccet olmasını kabul etmez.

Ayrıca, karakteristik özellikleri, yetimin, dulun ve miskinın parasını çalmayı içerir. Ve o miskinın parasına el koyan ve onlarla ilişkisi olanlarla bunun keyfini sürenler, her daim, Peygamberler, Elçiler ve İmamlar a.s ile savaştan, sapkın ulemalardır. İsrailoğulları'ndan olan sapkın ulemalar, Musa a.s ile savaştı. Ve Yahudi alimleri de, İsa a.s ile (1) savaştı. Ahnaf'ın alimleri (2) ve Yahudiler, Hz. Muhammed saas ile savaştı. Ve ümmetin batıl ehli ulemaları da, İmamlar a.s ile savaştı.

Ve, bazılarının düşündüğü gibi, sadece Sünni alimler değil, ayrıca, Şii alimler de, İmamlar a.s ile savaştı. Şii alimlerin başları, İmam Ali bin Musa el Rıza a.s ile savaştı. Ve onun hakkını inkar etmeye çalışmışlardır. Bunun sebebi de, sadakayı kendileri için saklamak ve yanlış dini liderliği iddia etmek içindir.

Bu, görünüşte Şii gibi gözüken sapkın alimlerden birisi, İmam Musa bin Cafer el Sadık a.s'ın ashabından olan ve baş Şii alimlerinden biri olan, Ali bin Hamza el Betaini'dir. Fakat, İmam Musa bin Caferi Sadık a.s şehit olduğunda, Ali bin Hamza el Betaini, İmam Rıza a.s ile savaştı. Fakat, genç Şiiler, bu sapkın alimlere engel olmuşlardır. Akideyi sürdürmüş ve bu zorba alimlerin

batıl oluşlarını açıklamışlardır. Ahmed bin Muhammed bin Ebu Nasr el Beizanti, bu gençler arasındandır. Ve el Beizanti, İmam Rıza a.s'ın en iyi övülmüş ashabından biridir.

Sonuç olarak, zorba sapkın alimler ve onların takipçileri ve izleyicileri, yetimlerin mertebesini inkar edenlerdir. Onlar, fakirin haklarını müdafaa etmezler.

Yetimler ve fakirler, Peygamberler, Elçiler ve İmamlar (3) a.s'dır. Çünkü, onlar, kibirli değil, Allah'a itaatkar ve boyun eğenlerdir. Yani, miskindirler. Bu sebepten, kimse yanlarına yaklaşmaz. Ve herbiri, kendi ümmetinde eşsiz bir zattır. Yani, yetimdir.

{Vay haline o namaz kılanların}: Anlamı, vay haline o bekleyenlerin demektir. Her bir elçi, önceki Peygamberler, Elçiler ve İmamlar a.s tarafından haber verilmiştir. Ve ona inanan ve bekleyen, bir grup mümin de vardır. Fakat maalesef, yolun sonunda, her daim, onları bekleyenlerden kaynaklı muazzam bir başarısızlık olmuştur. Yahudi alimler, İsa a.s'ı beklemede başarısız olmuşlardır. O a.s onlara geldiğinde, onlar onu, bekledikleri halde, inkar etmiştir. Yahudi ve Ahnaf alimler, Muhammed saas'i beklemede başarısız olmuşlardır. Yahudiler, Peygamber Muhammed saas'i zuhur ettiğinde almak için Yesrib'i kurmuşlardır. O saas, Mekke'de zuhur edip, Yesrib'e göç ettiğinde, bir çokları onu inkar etmiş ve ona inanmamıştır (4).

Ve bu takip edilen bir rotadır. Ve bugün, Kaim a.s ile tekrarlanmaktadır. Şii alimler, onu beklemekte fakat bugün onunla kavga etmektedir. Bu sebepten, bu, vay haline o namaz kılanlar cümlesinin paradoksu gibi bir paradokstur (çelişki). Zira, nasıl olur da, namaz kılanlara, vay haline denilebilir ki? Evet, vay haline onların. Çünkü, kıblenin tersine namaz kılmaktadırlar. İmam Mehdi a.s'ın, kendi arzularına ve akli uydurmalarına göre, gelmesini isterler. İsterler ki, İmam Mehdi a.s onlara gelsin, insanlara göndereceği kişinin iznini onlardan alsın. Ve isterler ki, eylem planını onlara versin. Ki böylece, kendi şartlarını bildirebilsinler. Sanki, onlar, Kitab'ın liderleri (imamları), Kitap, onların İmam'ı değil (5).

{Onlar namazlarının özünden uzaktırlar}: onlar, bu dünya ve onun peşinden gitmekten, namazlarının özünden uzaktırlar. Onlar, Mehdi a.s'ın özünden uzaktırlar. Onun elleri arasında amel etmek, bir müminin yapabileceği en iyi namazdır (6). Onlar, sonucu büyük bir hüsrana olan, bekleyen başarısızlık abidesidirler. Zira, Mehdi a.s'ın elleri arasında amel etmeyi bırakmış ve onun vasisi ve elçisini inkar etmişlerdir.

Ve bu öyle bir zamandır ki, İnsanlar: "Sarhoş ve karışmıştır. Ne Müslümandırlar, ne de Hristiyan" (7)

Onları, ister Sünni, ister Şii; türban ve dini cüppe giymiş görürsün. Ve başka bir zaman, onu, İslam'ı tahrip etmenin haricinde, ne kendisine ne de ülkesine hiçbir yararı olmayan (.....) alırken görürsün. Ve başka bir zaman da, "Allah'ın selamı üzerine olsun Allah'ın Resulü Muhammed saas, Allah'ın selamı üzerine olsun Ebu Abdullah el Hüseyin a.s" derken görürsün. Başka bir zamanda

da, onu, Amerikan demokrasisi ve şura için çağırırken görürsün. O zaman bu kişi, batıya tutkun bir Hristiyan nasıl olmasın? Çünkü, İslam ve onun anayasası olan Kuran, şurayı reddeder. Ve bizler bu konuda, Resulullah saas ve İmamlar a.s'dan ya da aramızda olan Kuran'da yazılından başka birşey bilmeyiz. Zira, bizler, Allah'tan olan ya da masum a.s'dan olan (zira, zaten onlar da Allah'tandır), bir görevlendirmenin haricinde, başka bir şekilde Kuran'a göz atmayız. Bilakis, tüm semavi dinler, kendi arzusunu izleyenlerin istisnai koşulunda kesişmektedir.

Burada, İsrailoğulları. Bakara Suresi'nde, Seul'ün kıssasında. Kendi kendilerince hükümdar tayin etmezler. Bilakis, peygamberlerine, Allah'a onlar için bir hükümdar tayin etmesini sorarlar. Yüce Allah buyurur, *{Mûsâ'dan sonra İsrâiloğulları'nun ileri gelenlerini görmedin mi? Peygamberlerinden birine "Bize bir hükümdar gönder de Allah yolunda savaşalım" dediler}* Bakara: 246

Ve Yüce Allah buyurur, *{De ki: "Ey mülkün gerçek sahibi olan Allahım! Mülkü dilediğine verirsın, dilediğinden çekip alırsın}* Al-i İmran: 26

Demek ki, mülk, Allah'ın mülkü, insanların değil. Zira, tahsis eden Allah.

Maalesef, cahil ve ahmak bir çok insan, bu "Hristiyan" olan sapkın alimleri pohpohlar ve daha da yakınlaşmaya çalışırlar. Esasen, gerçek şu ki, insanlar, bunları Amerikalı alimler olarak çağırmalıdır (8). Ve derler ki, bunlar, hikmetleri sebebiyle, sessiz kalan alimlerdir. Tabi, sadece sessiz kalmış olsalar.. Fakat, onlar bir ebediyet kadar sessiz kalmışlardır. Ve konuştuklarında da, inanmayarak konuşmuşlardır.

Bu sebepten sonuç, Sistani ve onun gibilerin, şu noktaya gelmiş olmasıdır: *"Anayasa ve hükümdar, insanlar tarafından kurulmuştur. İşleri, danışmanın meselesidir. Ve Muhammed ve Ali a.s, bu cahillerin gözlerinde, yanılmıştır. Ve hakkında soruşturduğun mesele karara bağlanmıştır. Ve Sistani'nin fikrine göre, mülk, Şeytan'a aittir!"*

Onlar kesinlikle iki yüzlüdür. Ve her işleri, iki yüzlüdür. Hüseyin a.s'a ağlamaları iki yüzlü, namazları iki yüzlüdür. Bu eylemlerinin amaçları, insanların kalplerini meşgul etmek ve dünyevi başkanlık gibi, çürük dünyevi pozisyonları işgal etmektir: *{Onlar, ikiyüzlülük edenlerdir}* (9).

{Hayra da engel olurlar}: Bunlar, Mehdi a.s'ı beklemede başarısız olan sapkın alimlerdir. İmam Mehdi a.s'ı, onun vasisi ve elçisini, inkar etmeden durmazlar. Fakat esasen, insanların, onun elleri arasında, İslam ülkelerini işgal etmiş kafirlerle savaşmalarını önlerler. Bu korkak, hain din adamları, Allah svt'nin miraç hadisinde, Peygamber saas'e tarif ettiği gibidir (10). Bunlar, Mehdi a.s'ı başarısız kılmakla durmazlar. Esasen, insanların, ona destek olmasının önüne geçerler (11). O yüzden, Allah'ın laneti, desteğin önüne geçen, zalimlerin üzerine olsun.

1. İsa a.s buyurdu, "Bu dünyada size amel etmeden rızık gelirken, siz bu dünya için çalışıyorsunuz. Öte yandan, ahirette size çalışmadan rızık gelmezken, siz ahiret için amel etmiyorsunuz. Ve siz kötü alimler, siz parayı topluyor ve işi es geçiyorsunuz. Amelin (işin) Rabbi, işi'ni sormak üzere. Ve siz de, bu geniş dünyadan, karanlık ve dar mezara girmek üzeresiniz. Allah svt size günah işlemeyi yasaklamıştır. Tıpkı size oruç tutmayı ve namaz kılmayı emrettiği gibi. Bir insan, kendisine bahşedilenin, Allah'ın ilminden olduğunu bilirken, bunu küçük görüyorsa, o zaman bu kişiye nasıl olur da ilim ehli denir? Bir insan, eğer, onun hakkında ne karar verdiği hususunda, Allah svt'yi suçluyorsa ve böylece, ona olan hiçbirşeyden hoşnut olmuyorsa, bu kişiye nasıl olur da ilim ehli denir? Bir kimse kendisine öbür dünya anlatılmış olmasına rağmen, hala bu dünya ile meşgul olursa ve kendisinin zararına olan şeyi, kendisinin hayrına olan şeyden daha çok arzu ederse, bu kişiye nasıl olur da ilim ehli denir? Bir insan, eğer masumdan vaazı, amel etmek için değil, sadece konuşmak için soruyorsa, bu kişiye nasıl olur da ilim ehli denir?" Münyetü'l-Mürid, Şehid-i Sâni syf. 141.

2. İbrahim a.s'ın takipçileri.—Tercümanın notu

3. Ababe bin Reb'i-i'den rivayet edilir. İbni Abbas'a, Allah svt'nun şu ayeti hakkında sorulur, {O seni bir yetim iken barındırmadı mı?} [Duha:6]. O a.s şöyle buyurur, "Onu yetim olarak çağırmıştır çünkü kimse onun gibi değildir. Ne öncekiler, ne de sonrakilerden kimse. Bu sebepten, O svt, ona lütfunu hatırlatarak şöyle buyurmuştur, {Seni bir yetim iken barındırmadık mı?}. Anlamı, yalnız olarak. Senin gibi biri olmayacaktır." Bihar'ül Envar c. 61, syf. 142.

4. İsak bin Ammar aktarır. Ebu Abdullah a.s'a, Allah'ın şu kalamını sorar: {Onlara Allah katından ellerindeki doğrudan bir kitap gelince, daha önce kâfirlere karşı zafer isterlerken işte şimdi bilip tanıdıkları (Kur'an) kendilerine gelince onu inkâr ettiler. Allah'ın lâneti böyle inkârcılardır} [Bakara:89]. Ve o a.s, "Bunlar, Muhammed ve İsa a.s arası bir zamandaki bir grup insandır. Bunlar, puta tapanları tehdit ederlerdi. Derlerdi ki, 'Sizin putlarınızı yıkacak bir peygamber gelecektir. Ve sizden intikam alacaktır' Fakat, Resulullah saas geldiğinde, ona inanmamışlardır." Usul'ü Kafi c. 8, syf. 310.

5. Müminlerin Emiri a.s'ın sözlerinde anlatıldığı gibi.. İmam Ali a.s buyurur: "Benden sonra öyle bir zaman gelecek ki, o zamanda haktan daha gizli, batıldan daha aşikâr bir şey olmayacak. Allah ve Resulü'ne yalan söylemekten daha fazla artıp yayılan bir şey olmayacak. O zaman halkına hakkıyla okunduğunda Kurandan daha rağbetsiz ve tefsirinde oynandığında ise ondan daha rağbetli şey olmayacaktır. Kuranı yükleyenler onu atmış ve hifzedener onu unutmuş olacaktır. O günde Kuran ve ehli kovulmuş iki sürgün, beraber yolculuk eden iki yoldaş olacak; fakat hiçbir kimse onlara yer vermeyecektir. O zaman da Kuran ve ehli insanlar içindedir; fakat onlarla değil; insanlarla beraberdir, fakat birlikte değil.. Çünkü bir araya gelseler bile delalet hidayete uymaz. Bu halk ayrılık üzere birleştiler ve birlikten ayrıldılar sanki kitabın önderleri onlar da kitap onların önderi değildir. Onların yanında kitabın ancak adı vardır; sadece yazısını tanırlar..." Usul'ü Kafi c. 8, syf 388.

6. Davud bin Kesir dedi ki, 'Ebu Abdullah as'a sordum, Allah svt'nun Kitabı'ndaki namaz sizler misiniz? Zekat mısınız? Hac mısınız?' O a.s buyurdu, "Ey Davud! Bizler zekatz, orucuz, haccuz, haram aylarız, yasak şehiriz, bizler, Allah'ın Kabesiyiz. Allah'ın Kiblesiyiz. Bizler, Allah'ın yüzüyüz. Allah svt buyurmuştur ki, {Nereye dönerseniz Allah'ın yüzü oradadır} [Bakara:115], ve bizler ayetleriz. Bizler açık hüccetleriz." Bihar'ül Envar, c. 24, syf. 303.

7. Resulullah saas buyurdu, "Ümmetime öyle bir zaman gelecek ki, kişinin ismini duymak, onunla tanışmaktan daha iyi olacak. Ve eğer tanışırlar/buluşurlarsa, o zaman onu test etmek daha iyi olacak. Ve eğer test ederlerse, o size her çeşit senaryoyu gösterecek. Onların dini para, en büyük endişeleri mideleridir. Kibleleri kadındır. Ekmeğe rüku ederler, paraya da secde. Sarhoş ve karışmışlardır. Onlar ne Müslüman ne de Hristiyan'dır." Bihar'ül Envar. C.17 syf.166.

8. Kuranı Kerim der ki, {Ey iman edenler! Yahudileri ve hristiyanları dost edinmeyin. Zira onlar birbirinin dostudurlar (birbirinin tarafını tutarlar). İçinizden onları dost tutanlar, onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna yol göstermez.} [Maide:51]. Cahil ve ahmaklar bugün, Yahudi ve Hristiyanları takip etmemektedir. Onlar, Amerikan demokrasisini takip etmektedir. Bu sebepten, onlardan biri olmuşlardır, Kuran'ın belirttiği üzere.

9. İsa a.s onlara şöyle demiştir:, "«Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göklerin Egemenliğinin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyorsunuz, ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz!» Matta 23:14.

10. Resulullah saas'ten olan miraç hadisinde, O saas demiştir ki, "...Ben dedim, 'Rabbim, bu ne zaman olacak?' Yani, Kaim a.s'ın hurucu, Allah ilham eder, 'İlim yok olduğunda, cehalet arttığında, vaaz edenler çoğalıp, amel edenler azaldığında, cinayetler çoğalıp, hidayet eden alimler azaldığında, ve dalâlet ehlinin hain din adamları arttığında.." Bihar'ül Envar, c. 51, syf. 70.

11. İsa a.s, din alimleri bahanesiyle, insanların önünü kesen, Yahudi din adamlarını böyle tarif etmiştir. Ve, Mesih gönderildiğinde onun geldiğini bileceklerdir. İsa a.s demiştir ki, "«Kötü âlimler, nehrin ağzına düşüp, onu kapatan kaya gibidir. Ne kendisi suyu içer, ne de bitkilere ulaşmasına meydan verir.» Marifet ve Hikmet Kitabı, Muhammed El Rişihri, syf. 446.

Soru 21: Din alimlerinin ellerini öpmek caiz midir?

Cevap 21: Din alimlerinin ellerini öpmek caiz değildir. Çünkü, İmam Cafer-i Sadık a.s'ın söylediği gibi, eğer bu, bir peygamber veya vasinin eli değilse, el öpmek caiz değildir. Hadis, Usul'ü Kafi Kitabı'nda bulunmaktadır (1).

Ayrıca, elini, öpülmesi için uzatan ya da bu eylemle memnun olan, her bir din alimi, Allah'ın ve O'nun Elçisi'nin, İmamlar ve İmam Mehdi a.s'ın buyruğuna karşı asidir. Ve alimler, mütevazi olmalıdır. Ve, Allah'ın ve O'nun Elçisi'nin, İmamlar ve İmam Mehdi a.s'ın buyruğuna boyun eğmelidir. Ve o a.s'dan gelene itaat etmeli, insanlara karşı kibirli olup, kendilerini herkesten farklı göstermemeli ve ellerini öptürmek için sunmamalı, imparatorları ve tağutları taklit etmemelidir. Ve Allah'tan onları, reddetmeyen ve inanmayanlar haricinde, hidayet etmesini dilerim.

1. İmam Ahmed El-Hasan a.s'ın bahsettiği hadis: Ali Bin Zeyid diyor ki: Eba Abdillan a.s yanına gittim ve ellerini alıp öptüm, bana dedi ki: "Bu yaptığın şey sadece, Peygamber ve Peygamber vasisine yapılır" Usul'ü Kafi c. 2 syf. 185.

Soru 22: Allah svt buyurdu, *{Mûsâ yetişip olgunlaşınca, ona hikmet ve ilim verdik. İşte güzel davrananları biz böyle ödüllendiririz. Mûsâ, ahalisinin farkedemeyeceği bir vakitte şehre girdi. Orada, biri Şia'sından, diğeri düşman taraftan olan iki adamın birbirleriyle kavga ettiğini gördü. Kendi Şia'sından kişi, düşman taraftan olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine Mûsâ ötekine bir yumruk vurup ölümüne sebep oldu; sonra şöyle dedi: "Bu şeytanın işidir; o gerçekten ayartıcı ve apaçık bir düşman! Rabbim! Doğrusu kendime zulmettim; beni bağışla!" Allah da onu bağışladı. Çünkü O, gerçekten çok bağışlayıcı ve çok esirgeyicidir. Mûsâ, "Rabbim! Bana lutfettiğin nimetler hakkı için suçlulara asla arka çıkmayacağım" dedi. Şehirde korku içinde etraftı gözetleyerek sabahladı. Bir de ne görsün, dün kendisinden yardım isteyen adam bağıarak ondan yine yardım istiyor! Mûsâ ona, "Belli ki sen azgın birisin" dedi. Mûsâ, ikisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince adam şöyle dedi: "Ey Mûsâ! Dün birini öldürdüğün gibi, şimdi de beni mi öldürmek istiyorsun? Demek ki sen haksızlıkları düzelten biri olmak istemiyorsun da bu ülkede sadece azılı bir zorba olmak istiyorsun" dedi} Kasas:14–19*

Bu ayetler hakkında bir kaç sorum vardır:

- 1) Musa a.s, Kıptî'yi yanlışlıkla mı öldürdü? Yani, öldürme niyeti olmadan mı öldürdü? Ve güçlü bir darbe indirdiği için bu sonuç çıktı? Ve eğer Musa a.s'ın Kıptî'yi öldürmesi kasıtlıysa, bu, Allah'a yapılan bir itaatsizlik ya da tercih edilmeyen bir hareket olmuyor mu?
- 2) Şeytan işi olarak adlandırılan iş, Musa a.s'ın öldürme ameli midir?
- 3) Musa a.s, neden bağışlanma diledi? Ve işlediği suç neydi?
- 4) Musa a.s, neden diğer Kıptî'yi öldürmedi?
- 5) Musa a.s, İsrâiloğullan'ndan olan adama neden "belli ki, sen azgın birisin" dedi?

Cevap 22: 1) Musa a.s'ın, Kıptî'yi öldürmesi amaçlı ve kastidir. Ve, bu, *{Mûsâ yetişip olgunlaşınca, ona hikmet ve ilim verdik}*ten sonra gerçekleşmiştir. Ayrıca, bu öldürme, Musa'dan taraf ne bir itaatsizlik ne de beğenilmeyen bir eylemdir. Bilakis, Allah'ın düşmanını ve şeytanın destekçisinin (1) öldürüldüğü düşünülürse, doğru bir eylemdir.

2) *{Şeytanın işi}* olarak tanımlanan şey ise, Kıptî'nin, şeytanın seçtiği biri olduğunu ve onun takipçilerinden (2) olduğunu düşünürsek, kendisidir. Allah svt, Nuh a.s'ın oğlunun asiliğine ve inançsızlığına istinaden, buyurmuştur ki:

{O, gayri salih bir amel} Hud: 46

Böylece, O svt, Nuh a.s'ın oğunu, gayri salih bir amel olarak tanımlamıştır. Ve Allah svt, Musa a.s için demiştir ki:

{Ben seni kendim için seçtim} Taha: 41

Ve, ayetteki açıkça azgın olan kişi, Kıptî'nin kendisidir. Zira, o, şeytanın ordusundandır ve Allah svt'nin Vasileri'ne düşmanlığını göstermiştir.

3) Musa a.s, Firavun'un (Allah ona lanet etsin), Allah'ın düşmanı olduğunu öğrendikten sonra, onun sarayında kaldığı için, Allah svt'dan bağışlanma diledi ve O'na tövbe etti. Yani, işlediği suç, Firavun'un (Allah ona lanet etsin) sarayında kalmaktı. (3)

O, Firavun'un hareketlerinden memnun olmasa da, etrafındaki insanların sayısını arttırdı. Bu sebepten tövbeden sonra demiştir ki, "*Rabbim! Bana lutfettiğin nimetler hakkı için suçlulara asla arka çıkmayacağım*". Yani, lutfettiğin bağışlanma ve fiziksel güç için. Ve suçlular da, Firavun ve askerleridir.

4) Çünkü, ikinci Kıptî, Musa a.s'ı bu sözleri söylerken görünce, Musa'dan korkarak kaçmıştır. Ve, Firavun'u (Allah lanet etsin), Musa'nın yaptığı ile ilgili bilgilendirmiştir.

5) Musa a.s, İsrâiloğullan'ndan olan adamı, azgın biri olarak tanımladı çünkü, o, İsrâiloğullan'ndan olan adam, daha tedbirli ve ihtiyatlı olmalıydı. Ve kendini, Firavun'un askerleri ile bu kadar kısa sürede, bir kez daha çarpışmak için, bu kadar açık bir şekilde, afişe etmemeliydi. Sonra, Musa a.s'ı çağırdı ve o a.s'ın adını bağırdı ki, Kıptî'yi bir gün önce öldürenin, Musa a.s olduğunu herkes bilsin.

1. İmam Rıza a.s ile Abbasi Hükümdarı Memunla arasında olan bir diyalogta, Memun dedi ki, "Allah sana rahmet etsin Ey Ebu Hasan. Allah'ın şu kelamı hakkında bana bilgi ver, {Bunun üzerine Mûsâ ötekine bir yumruk vurup ölümüne sebep oldu; sonra şöyle dedi: "Bu şeytanın işidir}" İmam Rıza a.s buyurdu, "Mûsâ, ahalisinin farkedemeyeceği bir vakitte şehre girdi. Orada, biri Şia'sundan, diğeri düşman taraftan olan iki adamın birbirleriyle kavga ettiğini gördü. Kendi Şia'sundan kişi, düşman taraftan olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine Mûsâ ötekine bir yumruk vurup ölümüne sebep oldu" Musa a.s düşmanı, Allah'ın buyruğu ile öldürmüştür." El-Ihticac, Şeyh Tusi: c. 2, syf. 218.

2. Memunla olan aynı diyalogta, İmam Rıza a.s demiştir ki, "{bu şeytanın işidir}, yani, iki kişi arasındaki kavga. Musa'nın onu öldürmesi değil. Zira o, şeytan, azgın bir düşmandır" El-Ihticac, Şeyh Tusi: c. 2, syf. 218.

3. Bahsedilen diyalogta, El-Memun dedi ki, "Musa'nın bu dediğinin anlamı nedir, {'Rabbim! Doğrusu kendime zulmettim. Beni bağışla.}?" O a.s, "Musa diyor ki, 'Kendimi bu şehre girerek yerimden ettim.'" El-Ihticac, Şeyh Tusi: c. 2, syf. 218. Bilindiği üzere, İmam Rıza a.s, Memun'a delil sunmaktaydı ve onunla anlayabileceği şekilde konuşurdu. Ve o a.s "Musa, kendini yerinden etti" dediğinde, Memun'a şunu anlatmak istedi: Allah'ın Peygamberi Musa a.s, kendime zulmettim diyerek, kendisinin Firavunla olan mutlak mevcudiyetinden, hatta, onun sarayında yaşarken de dahil olmak üzere, mutlak mevcudiyetinden bahsetti. Yani, sadece Firavun'un şehirlerinden birine girdiği için, Musa a.s, kendime zulmettim demedi. Onun sarayında yaşadığı ve onunla aynı ortamda bulunduğu için de, dedi.

Soru 23: İsrail kelimesinin manası nedir? Bugün, Filistin'deki Ziyonistler, İsrailoğulları mıdır yoksa onlardan geri kalanlar mıdır? Ve 6 köşeli yıldızın anlamı nedir?

Cevap 23: İsrail, Abdullah (Allah'ın kulu) demektir. Ve bugün, Kutsal Topraklar'da bulunan bazı Yahudiler, Yakup a.s.'in neslindedir. Ve o, Abdullah'tır. Ve Yahudiler'e göre, o, İsrail'dir.

Ve Yahudiler'e göre, 6 köşeli yıldız, Davud'un yıldızıdır. Yani, galip gelen/muzaffer demektir. Ve onlara göre, bu, beklenen ıslahatçının bir alametidir. Bu kişi de, İsa a.s.'in gönderilmesinden çok önce, **kavs-i uruc** eden, Hz. İlyas a.s.'dir. Ve onlar, o a.s.'in dönüşünü beklerler. Ve o a.s, şu anki, Mehdi a.s.'in bakanlarından (vekillerinden) biridir.

Önceden bahsedildiği gibi, İsrail, Yakup demektir. Fakat, gerçeği, İsrail'in Abdullah anlamına geldiğidir. Ve bu da, Muhammed saas demektir.

İsrailoğulları ve onların takipçileri, Muhammed saas'ın neslindedir. Esasen, Kuran'da geçtiği gibi, tüm Müslümanlar genel olarak böyledir. Tefsir-i Ayaşi ve diğerlerinde şöyle geçer:

Harun bin Muhammad dedi, *"Ebu Abdullah a.s'a, Allah'ın şu kelamını sordum, {Ey İsrailoğulları}. O a.s buyurdu, 'Bizler, bilhassa, onlarız.' "*

Muhammed bin Ali dedi, *"Sadık a.s'a, Allah'ın şu kelamını sordum, {Ey İsrailoğulları}. O a.s buyurdu, 'Bu bilhassa, Al-i Muhammed'tir.' "*

Ebu Davud'un Sünen'inde, Resulullah saas şöyle buyurmuştur,

"Ben Abdullah'ım. Adım, Ahmed'tir. Ben Abdullah'ım. Adım, İsrail'dir. Bu yüzden, O svt, İsrail'e her ne buyurmuşsa, bana da buyrulmuş demektir. Ve onu ne ilgilendiriyorsa, beni de ilgilendirir." (1)

•Bu sebepten, bazı ayetler, özellikle İmamlar hakkındadır (2) ve bu ayetlerde, onların haricinde başka kimse, *İsrailoğulları*'ndan değildir.

Allah svt buyurdu,

{Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi (bir zamanlar) cümle âleme üstün kılmış olduğumu hatırlayın. Ve bir günden sakının ki, o günde hiç kimse başkası namına bir şey ödeyemez, kimseden fidye kabul edilmez, hiç kimseye şefaet fayda vermez. Onlar hiçbir yardım da görmezler} Bakara: 122-123

{Ey İsrailoğulları!}: Anlamı, Ey Al-i Muhammed (a.s).

{Size verdiğim nimetimi hatırlayın}: Anlamı, İmamlık, biat nimeti. Ve, cümle alemler üzerine hakimiyet.

{Ve sizi (bir zamanlar) cümle âleme üstün kılmış olduğumu hatırlayın}: Anlamı, Beni (Allah'ı) ve İsimlerimi tanıyarak.

Ve bilinir ki, Muhammed saas ve Al-i Muhammed a.s, cümle aleme üstün kılınmışlardır. Ne Yakup oğulları ne de başkaları, Muhammed ve Al-i Muhammed as'dan üstündür.

{Ve bir günden sakının (korkun)}: Bu, ölüm günüdür. Ve, şefaatin olmadığı tek gündür. Ayrıca, ölüm zamanı yapılan işkence, bu dünyada sadece bedeni ile bulunup, kalbi ile yedinci semaya bağlı olan kişiler haricinde, kimsenin dayanamayacağı (kurtulamayacağı) birşeydir. Çünkü, bu kimseler, bu dünyaya iplerle bağlı değildir. Öyle ki, bu eklerin, kesilmesi ve parçalanması gerekmez. Zira, işkenceye sebep olan da, budur.

Ve, ölümün işkencesinden kurtulanlar da, mukarrebînden olanlardır. Allah svt buyurur:

{Fakat ölen kişi, Allah'a yakın olanlardan (mukarrebînden) ise, Ona rahatlık, güzel rızık ve Naîm cenneti vardır} Vakıa: 88-89

Anlamı, ölüm anında. Ve *mukarrebînlerin* efendisi de, Muhammed saas ve Al-i Muhammed as'dır.

•Ve İsrailoğulları hakkındaki bazı ayetler, özellikle Şia ve Şia alimlerinedir. Allah svt buyurur:

{Allah tarafından kendilerine, yanlarında bulunanı tasdik edici bir elçi gelince Ehl-i kitabın bir kısmı, Allah'ın kitabını sanki bilmiyorlarmış gibi arkalarına atıp terkettiler. Onlar, Süleyman'ın hükümranlığı hakkında şeytanların uydurup söylediklerine uydular. Gerçek şu ki Süleyman kâfir olmadı, fakat şeytanlar kâfir oldular} Bakara: 101-102

{Allah tarafından kendilerine, tasdik edici bir elçi gelince}: Anlamı, İmam Mehdi a.s'dan olan bir elçi demektir. Çünkü, kamil insanın gönderilişinden sonra-

"Eksiksiz olan kelamın ve alemlere buyurmuş olduğun kelimeler",

Ve bu kelimeler, Muhammed ve Al-i Muhammed'tir –Allah'tan (svt) olan risalet mühürlenmiştir ve yeni bir dönem başlamıştır. Ve bu dönemin mesajı, Al-i Muhammed'tendir (as). Zira, Al-i Muhammed, Muhammed saas'den olan Elçiler'dir. Onlar (a.s) ilimlerini, ilham yoluyla Hz. Muhammed saas'den alırlar. Ya da, melekler yoluyla alırlar. Ya da, direkt, o (saas)'dan alırlar.

Bu sebepten, Hz. Muhammed saas:

"Öncekilerin mührü, ve gelecek olanların da öncüsü (başlatıcısı)'dır,"

Anlamı, o saas, Allah'tan olan gönderimin mührüdür. Kendinden gönderdiklerinin ve Al-i Muhammed a.s'ın gönderdiklerinin de öncüsüdür.

Ve şüphesiz, Şiiler'e ispatlanmıştır ki, Mehdi a.s, Nefsi Zekiye'yi, Muhammed bin Hasan'ı, kıyamından 15 gün önce, Mekke'ye gönderecektir. Ve onlar da, onu öldüreceklerdir (3). Böylece, eğer bu gönderim doğruysa, diğer gönderilenler de doğrudur.

{yanlarında bulunani tasdik edici}: Şialar'ın, Ehlibeyt a.s'dan miras aldığı ilimdir. Ki bu da, Mehdi a.s'ın hak olduğu, kılıçla kıyam edeceği, ve kıyamından önce, onun hükümdarlığı için yolu yapacak olanların olduğu, bir nesebinin olduğu ve ondan sonra, onun nesebinden 12 Mehdiler'in geleceği ve Şialar'ın, onlardan olan hadislere göre, eğer yeryüzünde masum olmazsa, insanları ile birlikte yutacağından (4) emin oldukları, ilimdir. Böylece, Mehdi a.s'ın öldürülmesinden sonra (ya da bazıları inanır ki ölümünden sonra), onlardan (a.s) olan rivayetlerde geçtiği gibi, eğer oğullarından biri olmasa, ondan sonra gelen vasiler, İmamlar, Mehdiler olmasa, yeryüzünü kim dengede tutacak?

İbn Tavus'un (Allah ona rahmet etsin) Cuma namazında söylediği gibi, ki o, İmam Mehdi a.s ile tanışarlardandır. Esasen, İbn Tavus bu duayı, İmam Mehdi a.s'dan büyük gaybet döneminde aktarmıştır— "Cuma günkü öğle namazını, herhangi bir sebepten dolayı terketmişseniz, o zaman şu namazı terketmeyin. Bir sebepten ötürü, Allah svt bizi haberdar etmiştir". Ve sonra, o a.s, namazdan bahseder ve namazın sonunda şöyle buyurur:

"Allah'ım, salatın, Vasi'nin (Mehdi'nin) ve Vaat Ettiğin Vasiler'in ve onun neslinden olan İmamlar'ın üzerine olsun. Onların yaşamlarını uzat ve onları hem bu dünyada, hem de ahirette, dinle ilgili umutlarını, en üst noktasına ulaştır. Şüphesiz, Sen herşeye kadirsin" (5)

Bir hadiste de şöyle geçer: Mehdi a.s, ailesi ile birlikte Sahla Mescidi'nde oturmaktadır (6). Ve denir ki, ondan sonra neslinden 11 Mehdi olacaktır (7).

Ve bu konuyla ilgili daha çok hadis vardır. Zira, şu an bunlara girmeyeceğim. Fakat, bazıları, Allah'a ve O'nun Vasiler'ine inatçı ve kibirli olanlara delil olarak sunmuşumdur. Ve her kim, hak olan ilmi, araştırmak isterse, hadis kitaplarına başvurup, okuyabilir.

{Ehl-i kitabın bir kısmı, Allah'ın kitabını sanki bilmiyorlarmış gibi arkalarına atıp terkettiler}:

Bunlar, bilhassa, Şia ulemaları ve onların takipçileridir. Ve terkettikleri kitap, Kuran, İmam Mehdi a.s, masumlardan olan rivayetler ve İmam Mehdi a.s'a yolu yapanlar ve onun gönderdikleridir. Hakkı, onlara geldiğinde inkar etmişlerdir ve demişlerdir ki, bu, ya bir sihirbaz; ya bir, deli ya da bunu cin çarpmıştır! Sanki, bunun İmam Mehdi a.s'dan olan bir hak olduğunu bilmiyorlar.

{Onlar, Süleyman'ın hükümlerini hakkında şeytanların uydurup söylediklerine uydular}: Anlamı, bazı Şia ulemaları demektir. Onlar, önceki ümmetlerin yolunu ve peygamber ve elçiler a.s

hakkındaki ithamlarını izlemiştir. Ve demişlerdir ki, bu cindendir (şeytandandır). Süleyman'ın hükümranlığı demek, İmam Mehdi a.s'ın hükümranlığı demektir.

{Gerçek şu ki Süleyman kâfir olmadı, fakat şeytanlar kâfir oldular}: Ve, İmam Mehdi a.s, insanoğlu ve cinler üzerine İmam olduğundan beri, elçisini, insanoğluna ve cinlere göndermektedir. Kimisi inanır, kimisi inanmaz.. Kimisi münafık olur, kimisi inanır ve, fakat sonra mürtet olur vb.. Keza, aynı şey, cinler tarafında da olur.

Ayrıca, İmam Mehdi a.s'ın, büyük meselesi, ki bu, İblis'in (Allah ona lanet etsin), İnsan ve Cinler'den olan şeytanlardan olan askerlerinin sonunu temsil eden bir meseledir. Bu büyük mesele, cinlerden olan şeytanların kurnazlığına ve onların kandırmasına nasıl maruz kalmasın? Onlar, İmam Mehdi a.s'ın amacına karşı, kurnazlık yapmakta ve ağ atmaktadır. Ki böyle yapmaları, onların tüm sahtekarlıklarının sonunu temsil etmektedir.

•İsrailoğulları hakkındaki bazı ayetler ise, bilhassa, Al-i Muhammed as'a haksızlık etmiş Müslümanlar'a özeldir. Yüce Allah buyurur:

{Biz, Kitap'ta İsrailoğullarına: Sizler, yeryüzünde iki defa fesat çıkaracaksınız ve azgınlık derecesinde bir kibre kapılacaksınız, diye bildirdik. Bunlardan ilkinin zamanı gelince, üzerinize güçlü kuvvetli kullarımızı gönderdik. Bunlar, evlerin arasında dolaşarak (sizi) aradılar. Bu, yerine getirilmiş bir vaad idi.} İsra: 4-5

{İsrailoğulları'na bildirdik...fesat çıkaracak ve azgınlık derecesinde kibre kapılacaksınız}: Bu ümmetten çıkan ilk fesat, Fatima sa ve İmam Ali a.s'ı öldürmek oldu. Ve ikinci fesat, Hasan ve Hüseyin a.s'ı öldürmek oldu. Ve büyük azgınlık (zorbalık) ise, Hüseyin a.s'ın kutsallığını ihlal ettikleri yüzündendi. O a.s'ın, vücudunu sakatladılar, başını mızrağın ucuna koydular. Oysa ki, o ehli aba'nın beşincisiydi. Ve Muhammed, Ali, Fatima ve Hasan a.s'dan sonraki, en mükemmel varlık idi. Ve ilk etapta, gönderilmiş kullar, Allah svt'nın, Hüseyin a.s'ın katilleri üzerine güçlendirdiği, Muhtar ve askerleriydi. Ve onları, öldürdüler.

{Artık diğer cezalandırma zamanı gelince, yüzünüzü kara etsinler, daha önce girdikleri gibi yine Mescid'e girsinler ve ellerine geçirdikleri her şeyi büsbütün tahrip etsinler (diye, başınıza yine düşmanlarınızı musallat kıldık)} İsra:7. Bu ayet, Kaim a.s'ın destekçilerinden söz eder. Allah svt, onları, mevlaları Muhammed bin Hasan el Mehdi a.s ile birlikte, yeryüzünün batısına ve doğusuna sahip oluncaya kadar, güçlendirecektir. Ve Allah svt onları, her bir kafiri, münafığı ve şüpheciye aşğılamak için, kullanacaktır.

{Belki Rabbiniz size merhamet eder} İsra:8. Anlamı, Ey Müslümanlar, belki Rabbiniz, Kaim'i takip ettiğiniz, desteklediğiniz ve onun, tüm insanların itaat etmesi ve desteklemesi mecbur olan bir İmam olduğunu ikrar ettiğiniz için, size merhamet eder. Ayrıca, onun takipçilerini desteklemek ve düşmanlarıyla savaşmak da, zorunludur.

{Şüphesiz ki bu Kur'an en doğru yola iletir} İsrâ:9. Anlamı, İsrâ Suresi'nin önceki ayetleri, size en doğru yola iletir demektir. Ki bu da, sıratı müstakimdir. Yani, İmam Mehdi a.s'dır.

{İyi davranışlarda bulunan müminlere, kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler} İsrâ:9. Ve ayet de, Kaim a.s'a inananlara ve onun kıyamı için çalışanlara müjde verir! Zira, Kaim'in kıyamı için yolu yapmak, iyi davranışlarda (hayırlı işlerde) bulunmaktır. Ve bu namazdır. Ve bu, amellerin en iyisidir.

{Ahirete inanmayanlara gelince, onlar için de elemli bir azap hazırlamışsınız} İsrâ:10. Ahiret, İmam Mehdi a.s ve ona yol yapanlardır. Ve bu, göklerin ve yerin melekûtudur. Müminin gördüğü salih rüyalarıdır. Allah'ın yaratmış olduğu insanlar üzerine olan, Allah'ın fitratıdır. Ve o inanmayanlar da, kafirdir. Hatta, Müslüman olduklarını, iddia etseler bile.

6 köşeli yıldız gelince, bu, Kaim Muhammed bin Hasan el Mehdi a.s'ın varisi olduğu, peygamberlerden kalan bir mirastır. Ve onu a.s, sembolize eder. Anlamı, muzaffer olan ve desteklenen demektir. Ve Ziyonist Yahudiler, bu yıldızı çalmışlardır. Ve bunu, bekledikleri evrensel ıslahatçıya (reformcu) istinaden, kendilerine amblem ve sembol edinmişlerdir. Onlara göre, daha önceden de bahsettiğim gibi, bu kişi, Hz. İlyas a.s'dır. Ve her kim, bu yıldızı aşağılarsa (hor görürse) ve lanet ederse, Saddam'ın (Allah ona lanet etsin), Irak bayrağı'na koyduğu, Allahu Ekber kelimesine lanet okumuş demektir. Ayrıca, peygamberlerin mirasına da lanet okumuşlardan olur.

Bu sebepten, bu yıldız, Mehdi a.s'ın yıldızıdır. Ve onlardan (a.s) rivayet edilmiştir:

"Hakkın bayrağı çıktığında, doğudaki ve batıdaki insanlar ona lanet okuyacak." (8)

Bu yüzden dikkatli olun ey müminler! Zira, Peygamber Efendimiz saas'in de söylediği gibi (9), bela/lanet dönüp dolaşıp, okuyanın başına gelir.

Ve Davud a.s, bizim Davud'umuz ve Süleyman a.s da, bizim, Süleymanımızdır. Ve mabed de, bizim mabedimizdir (yani, Müslümanlar'ın). Peygamber katili olan, Ziyonist Yahudiler'in mabedi değildir. Ve kutsal topraklar da, bizim topraklarımızdır. Serbest bırakılıp, açılmalıdır. Ve, **"Allah'tan başka ilah yoktur. Ve Muhammed, Allah'ın Resulüdür. Ve Ali a.s, Allah'ın Halifesi'dir"** bayrağı da, dalgalandırılmalıdır.

{Şüphesiz, insanların İbrahim'e en yakın olanı, elbette ona uyanlar, bir de bu peygamber (Muhammed) ve mü'minlerdir. Allah da mü'minlerin dostudur} Ali İmran:68

Ve dualarımızın sonu; Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun'dur.

2. Seyyid Ahmed El-Hasan a.s buyurdu, "Bazı ayetler," çünkü, bazı ayetler vardır ki, İsrailoğulları'nı azarlamaktadır. Ve bu ayetler, Şia olduğunu iddia edenlere kasteder. Zira, onlar da, Al-i Muhammed a.s'ı hayal kırıklığına uğrattılar. Bu sebepten, onlar, peygamberlere ait olduğunu ve onları destekleyeceklerini söyleyen ve bir kaç hariç, bunu yapmayan, İsrailoğulları'na benzerler: {Andolsun ki İsrailoğullarının sağlam sözünü aldık ve onlara peygamberler gönderdik. Ne zaman bir peygamber onlara nefislerinin arzu etmediğini (ilâhî hükümleri) getirdi ise bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler} [Maide:70].

3. Bihar'ül Envar'a bakınız: c. 52, sayfalar 203, 307.

4.11-(453) ...Muhammed b. Fudayl, Ebu'l-Hasan er-Rıza (Ali b. Musa aleyhisselam)'dan şöyle rivayet etmiştir: İmam'a dedim ki: Yeryüzü imamsız kalır mı?- «Hayır.» dedi. Dedim ki: Biz Ebu Abdullah (Cafer Sadık aleyhisselâm)'dan, «Yeryüzü imamsız kalmaz; ancak Allah'ın yer yüzü ehline veya kullara gazab etmiş olması başka.» şeklinde bir hadis rivayet ediyoruz."Buyurdu ki: «Hayır, yeryüzü imamsız kalmaz, kalırsa batar.» Usul'ü Kafi, Hüccet Kitabı, Yeryüzü Hüccetten Yoksun Olmaz Babı

5. Mefatihul Cinan syf. 85

6. İmam Sadık a.s, "Sanki, Kaim'î, Mescid-i Sahla'da, ailesi ve çocuklarıyla birlikte görür gibiyim" Bihar'ül Envar c. 52, syf. 317. Ayrıca bkz: Müstedrek El Vesail c. 3, syf. 414.

7. Ebu Hamza, Ebu Abdullah a.s'ın uzun bir konuşmada, şöyle dediğini aktarır, "Ey Ebu Hamza, Kaim'den sonra, bizden, Hüseyin'in çocuklarından, onbir tane Mehdi gelecektir" Gaybet-i Tusi syf. 309.

8. Eban bin Tağlib, "Ebu Abdullah a.s'ın şöyle dediğini duydum, 'Hakkın bayrağı zuhur ettiğinde, doğudakiler ve batıdakiler ona lanet okuyacak. Biliyor musun, neden?' Hayır. İmam a.s, 'Çünkü kıyamundan önce halk onun ehlinden çok eziyet görecektir.'" Bihar'ül Envar c. 52, syf. 363.

9. Ebû Hamza es-Sumalî, Ebu Cafer a.s'dan aktarır, "Bir kişi lanet okusa, tereddüt eder. Ya bir hedef bulur ya da söyleyene geri döner" Usul'ü Kafi c. 2, syf. 360.

Soru 24: Seb'ül Mesânî'nin (1) anlamı nedir?

Cevap 24: Allah svt buyurdu, *{And olsun ki Biz sana Seb'ül-Mesânî'yi (usandırmaksızın tekrar tekrar okunan yedi ayetli Fatiha'yı) ve azametli Kur'ân'ı verdik.}* Hicr:87

Bu ayetteki, Seb'ül-Mesânî, Fatiha Sûresi'nin ayetleridir. (2)

Mesânî, senadan türemiştir. Yani, övgüyü ve Hamd'ı içerir. Fatiha Suresi'nin ayetleri yedi ayettir. Hepsini de, Allah'a svt övgüdür. Onun için ismi de, Seb'ül-Mesânî koyulmuştur.

Ve, bu durumda, Peygamber s.a.a.s, Öven (metheden) ve Hamd eden olmaktadır. Ve, eğer, Fatiha Suresi'nin ismi, Hamd koyulsaydı, bu durumda, Peygamber s.a.a Hamid, Muhammed veya Ahmet olurdu.

Ve, Kuran'ın tümü, Fatiha Suresi'ndedir. Bu sebepten, Allah-u Teala minnetini, mübarek Fatiha ile Peygamber'ine mahsus kılmıştır. Ve, Ku'ran-ı Kerim'in tümü, Fatiha'da bulunduğundan beri de, bütün Ku'ran'ın ayetleri, Allah'a svt övgü olmaktadır. Madem öyle ise, tüm Ku'ran'a, Seb'ül Mesânî diyebiliriz.

Allah Teala şöyle buyurdu: *{Bir Allah'tır ki sözün en güzelini indirmiştir bir kitap halinde, bir kısmı, bir kısmına benzer, bir kısmı, bir kısmını gerçekleştirir, her şeyi tekrar tekrar bildirir; Rab'lerinden korkanların tüyleri diken diken olur onu dinlerken, sonra da bedenleri ve gönülleri, Allah'ı anmak için yumuşar; işte bu, Allah'ın bir hidâyetidir ki dilediğini, onunla doğru yola sevk eder ve Allah, kimi doğru yoldan saptırırsa ona yol gösterecek yoktur}* Zümer: 23

Natık (Konuşan) Mesânîler ise, İmamlardır a.s. Ve, onlar, yeryüzünde ve bütün alemlerde, Peygamber'e, yedi sena ayetleridirler. Melekler, onlara hizmet etmekten, onları takip etmekten ve Allah'ın düşmanlarını onların (a.s) elleri arasında vurmaktan, gurur duyarlar. Ve onlar; Ali, Fatıma, Hasan, Hüseyin, Hüseyin'in sekiz evladı, Kaim olan Mehdi a.s ve Kaim Mehdi'den İmam olan evlatlarıdır. Ve, İmamlar'dan a.s rivayet edilmiştir: *"Mesânî, Ehlibeyt'tir"* (3)

{And olsun ki Biz sana Seb'ül-Mesânî'yi (usandırmaksızın tekrar tekrar okunan yedi ayetli Fatiha'yı) ve azametli Kur'ân'ı verdik.}

1. Tercümanın notu: Seb'ül-Mesânî, Övülen yedi âyet, Kur'ân'da sena edilen ve namazlarda tekrar tekrar okunan yedi âyet, Kur'ân'ın açılış sûresi olup mübarekiyeti yine Kur'ân ile bildirilen yedi âyet mânâlarına gelir. Seb'ül-Mesânî, Fatiha Sûresi'nin ayetleridir.

2. İmam Ali a.s'a dediler ki: "Ya Emirul Müminin "Bismillahirrahmanirrahim", Fatiha Suresi'nde ayetlerden birisi midir? Emirul Müminin a.s şöyle buyurdu: Evet, ResulAllah s.a.a, hem besmeleyi okurdu, hem de ayetlerin birisi olduğunu kabul ediyordu. Ve ResulAllah s.a.a şöyle buyurdu: Kitabın Fatiha'sı, Seb'ül-Mesânî'dir." Şeyh Saduk, El Emali Kitabı, syf. 240

3. Ebi Cafer a.s (İmam Bakır) şöyle buyurdu: "Allah Teala'nın Peygamberine s.a.a vermiş olduğu Mesânî'ler biziz. Bizleriz Allah'ın tecelli olduğu yüzü, yeryüzünde aranızda bulunuruz, bizleri tanıyan tanıdı, ve bizleri tanımayanın önünde yakın vardır." (Şeyh Saduk, Tevhid Kitabı, syf. 140.)

Muhammed saas'ın Al-i Muhammed'inden geri kalan
Güçlü Rükun Ahmed El-Hasan
İmam Mehdi a.s'ın tüm insanlara Vasisi ve Elçisi
Cebrail, Mikail ve İsrafil tarafından desteklenen
Birinden diğerine inerek gelen bir nesil, Ve Allah İştendir, Bilendir
Necf El-Eşraf
1 Zilhicce 1424 Hicri

. . .
